ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Δ.Α.
Αριθμός Άδειας
01-4943

PRESS POST
X+5
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

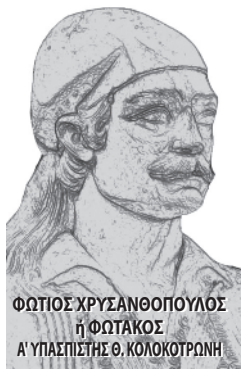

Τα Μαγούλιανα

www.magouliana.gr
www.fb.com/magouliana
www.twitter.com/magouliana

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 80 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Χρηματοδότηση «ψίχουλα»

Η χρηματοδότηση για έργα στα Μαγούλιανα, τα τελευταία δύο χρόνια, από τον Δήμο Γορτυνίας δεν ήταν απλά μηδενική. Ήταν υπό το μηδέν.

Οι φτηνές δικαιολογίες που επικαλούνται κατά καιρούς διάφοροι ειδήμονες και μη, έχουν να κάνουν με τη μείωση του πληθυσμού, άρα και των εσόδων του δήμου. «Μηδενική», συνεχίζουν, ήταν η χρηματοδότηση στα περισσότερα χωριά. Όποιος τολμήσει να ρωτήσει αν ο δήμαρχος πληρώνεται κανονικά γίνεται… λαϊκιστής.

Λοιπόν έχουμε και λέμε:

✔ Την ώρα που οι δημοτικές πόρτες γίνονται όλο και πιο στενές για τα πολλά και μικρά χωριά, όπως είναι τα Μαγούλιανα, άλλα δημοτικά διαμερίσματα χρηματοδοτούνται. Αν κάνουμε λάθος ας μας διαψεύσει επισήμως η δημοτική αρχή, δίνοντας στην δημοσιότητα αναλυτικά τί κονδύλια δόθηκαν και που: Η δημοσίευσις, άλλωστε, είναι η ψυχή της Δικαιοσύνης. Έτσι δεν έλεγε ο πατέρας της νεοελληνικής δημοσιογραφίας, Ιωάννης Ιάκωβος Μάγερ;
Εμείς πάντως το είπαμε και δεν θα βαρεθούμε να το γράφουμε: Λεφτά υπάρχουν μόνο όπου υπάρχουν ψηφοφόροι.

✔ Η στάση Πόντιου Πιλάτου εκ μέρους της δημοτικής αρχής δεν περνάει απαρατήρητη. Η δημοτική αρχή διαπιστώνει την μείωση του πληθυσμού και ούτε γάτα ούτε ζημιά.

✔ Για να μην χάνουμε το στόχο και επειδή είναι άγνωστο πόσα χρόνια κρίσης πρέπει να περάσουν για να μιλήσουμε σοβαρά. Από τον Δήμο Γορτυνίας έχει διαρρεύσει ότι για το 2017 στα Μαγούλιανα αντιστοιχούν 6.000 ευρώ. Από αυτά ουσιαστικά στο χωριό θα καταλήξουν 3.000 ευρώ. Τα υπόλοιπα είναι ΦΠΑ και ασφαλιστικές καλύψεις.

Κάποιοι θα πούνε, σε σχέση με πέρσι τα Μαγούλιανα θα περάσουν από το ταμείο και η αχαριστία είναι κακό πράγμα. Τελευταία αρχίζω να πιστεύω ότι αν η αχαριστία είναι κακό πράγμα, η έλλειψη μνήμης να δεις…

✔ Μια και μιλάμε για νούμερα, να καταγράψουμε άλλο ένα στατιστικό στοιχείο, διότι πολλοί αρεσκόμαστε με αυτά: 10% μειώθηκε τη χρονιά που πέρασε ο αριθμός των μαθητών στα σχολεία της περιοχής μας. Αυτό σημαίνει ότι σε περίπου 15 χρόνια οι μαθητές σε 80 χωριά της Γορτυνίας δεν θα ξεπερνούν τους 100.

Δεν θα κουραστούμε να γράφουμε επίσης ότι: Οι ηλικιωμένοι δεν γεννούν παιδιά, ούτε κάνουν επαναστάσεις.

ΞΕΜΕΙΝΑΜΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΑΠΑ

Ανάστατοι οι μόνιμοι κάτοικοι. Δεν λειτουργήθηκαν τις ημέρες των εορτών!

Χωρίς εκκλησιασμό πέρασαν οι μέρες των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Φώτων για τους ανθρώπους του χωριού μας. Το θέμα είναι γνωστό στον Μητροπολίτη Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ.κ. Ιερεμία Φούντα.

Στα μέσα του φθινοπώρου ήμασταν πολύ κοντά στην εξεύρεση λύσης. Ή τουλάχιστον έτσι φάνηκε. Νέος ιερέας επισκέφτηκε το χωριό μας για να αναλάβει, όμως λίγες ημέρες πριν ξεκινήσει να λειτουργεί δήλωσε ότι δεν θα έρθει και δεν απαντούσε στα τηλεφωνήματα που του έγιναν.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι το χωριό δεν έχει παπά. Όποτε ο παπά Θοδωρής βρίσκεται στο χωριό, όποτε η υγεία και οι δυνάμεις του το επιτρέπουν, χτυπάει η καμπάνα και πάει ο κόσμος να εκκλησιαστεί. Διαφορετικά… σιωπή.

Όσοι βρέθηκαν τις γιορτινές μέρες στο χωριό εκκλησιάστηκαν στην Βυτίνα, ενώ οι ηλικιωμένοι δεν λειτουργήθηκαν. Η αρμόδια Μητρόπολη οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της και να φροντίσει να διατηρήσει την ενορία.

Το πρόβλημα που δημιουργήθηκε απαιτεί άμεση λύση, αφού η εκκλησία είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των μόνιμων κατοίκων αλλά και όλων μας.

Το ραντεβού κλείστηκε από τους νέους σε χρόνο ντε τε. Η είδηση κυκλοφόρησε μέσω facebook και όλοι όσοι πήγαμε το βραδάκι της Παρασκευής 16 Δεκεμβρίου στο καφέ-μπαρ του Σπύρου, στην Πετρούπολη, αποχωρήσαμε τις πρώτες πρωινές ώρες ευχαριστημένοι.

29 Ιανουαρίου κόβουμε βασιλόπιτα & ψηφίζουμε

Την **Κυριακή 29 Ιανουαρίου 2017** το διοικητικό συμβούλιο του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών καλεί τα μέλη του σε **ετήσια τακτική εκλογική - απολογιστική Γενική Συνέλευση**, με θέματα:

1. Διοικητικός και οικονομικός απολογισμός.
2. Εκλογή των διοικητικών οργάνων και των επιτροπών του Συλλόγου.

• Στην Αθήνα η εκδήλωση-διαδικασία θα γίνει **στις 11 π.μ.** στο γραφείο του Συλλόγου, στην οδό Χαλκοκονδύλη 37.

Η ψηφοφορία θα διαρκέσει έως τις 3 το απόγευμα.

• Στα Μαγούλιανα η εκδήλωση - διαδικασία θα γίνει ακριβώς την ίδια ώρα, στις **11 π.μ**.

Καλούνται όσοι επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα για τον Σύλλογο, να το πράξουν έως και την Παρασκευή 27 Ιανουαρίου.

Τα τηλέφωνα των μελών του σημερινού Διοικητικού Συμβουλίου βρίσκονται στην ταυτότητα της εφημερίδας και είναι στην διάθεση όλων των συγχωριανών που θέλουν να θέσουν υποψηφιότητα, να ζητήσουν διευκρινίσεις και για κάθε άλλου είδους διευκόλυνση στην διαδικασία συμμετοχής.

✻ Στις **29 Ιανουαρίου** ψηφίζουμε, αλλά και για το καλό του χρόνου κόβουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας. Όπως έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια ο Σύλλογος θα φροντίσει να υπάρχει κάτι φαγώσιμο. Κάθε οικογένεια που έχει την δυνατότητα, καλό είναι να φέρει ό,τι έχει την ευχαρίστηση έτσι ώστε να καταναλωθούν τα κρασιά.

Εκείνο που μετράει πάνω από όλα είναι η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία. Είναι το ελάχιστο που μπορεί να κάνει ο καθένας μας για το χωριό μας.

ΣΕΛ. 2

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΤΥΧΗ, ΧΑΡΑ, ΕΛΠΙΔΑ & ΠΟΛΛΗ ΑΓΑΠΗ

Οικονομική ενίσχυση – συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.
Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ – EUROBANK
Κωδικός IBAN: **GR6102606300000020200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑ ΣΑΣ

Το στοίχημα που πρέπει να κερδηθεί

Το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο κατά την θητεία του έδωσε βάρος στη διατήρηση των δομών και την ενίσχυση των δράσεων του Συλλόγου. Στην ουσία δεν ξεφύγαμε από την πεπατημένη. Στηρίξαμε όλες εκείνες τις δράσεις που αναπτύχθηκαν από το προηγούμενο Δ.Σ. και την ίδια στιγμή πήραμε πρωτοβουλίες ώστε να σταματήσει η συρρίκνωση του τόπου μας.

✔Συνεχίσαμε τις καθιερωμένες καλοκαιρινές εκδηλώσεις στα Μαγούλιανα, δίνοντας έτσι περισσότερη ζωή στο χωριό.

✔Συνεχίζουμε την έκδοση της εφημερίδας (η οποία κοστίζει ακριβά) παρά τις ολοένα και μεγαλύτερες δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο έντυπος τύπος στις μέρες μας.

✔Πετύχαμε την εγκατάσταση Μετεωρολογικού σταθμού στα Μαγούλιανα, συνολικής δαπάνης 2.000 ευρώ με έξοδα του Μαριολοπουλείου - Κανναγκινείου Ιδρύματος Επιστημών Περιβάλλοντος.

✔Συνεχίζουμε την παροχή δωρεάν ασύρματου ιντερνέτ στους κατοίκους και επισκέπτες του χωριού.

✔Ενισχύσαμε την συνεργασία μας με τον πρόεδρο της κοινότητας Θανάση Κανελλόπουλο και τον Περιφερειακό Σύμβουλο Νικόλα Γόντικα. Όλοι μαζί πετύχαμε αρκετά.

✔Πραγματοποιήσαμε κάποια αναγκαία έργα όπως η ανάπλαση του περιβάλλοντος χώρου του αγάλματος Φωτάκου. Επίσης έγιναν εργασίες καλλωπισμού της πλατείας με ζαρντινιέρες και λουλούδια.

✔Συνεχίζουμε να εξοπλίζουμε την μια αίθουσα στο Σχολείο με στόχο κάποια στιγμή να γίνονται εκεί παρουσιάσεις και διαλέξεις. Παράλληλα στηρίζουμε συνεχώς την αίθουσα του Μουσείου.

✔Εκδώσαμε το παλιό Μητρώο Αρρένων ώστε ο κάθε καταγόμενος από το χωριό να μπορεί να αναζητήσει τους προγόνους του.

✔Βοηθήσαμε να γίνουν στο χωριό οι αναγκαίες τσιμεντοστρώσεις και καθαρισμοί δρόμων, φωτισμός.

✔Με επιστολές μας ασκήσαμε πιέσεις για θέματα του χωριού σε Δήμο, Περιφέρεια, παρόχους κινητής και σταθερής τηλεφωνίας, ιδρύματα. Άλλες φορές βρήκαμε ανταπόκριση, άλλες φορές όχι.

Δυστυχώς το κενό που πρέπει να καλύψουμε σε σχέση με τις υποδομές κοντινών χωριών μας, είναι μεγάλο. Προσπαθήσαμε όμως για το καλύτερο δυνατό στις δύσκολες εποχές που περνάμε.

Σίγουρα δεν έγιναν όλα σωστά. Σίγουρα θα μπορούσαν να γίνουν κι άλλα πράγματα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι όλοι, άλλος περισσότερο και άλλος λιγότερο, δεν τσιγκουνευτήκαμε το χρόνο που αφιερώσαμε στο Σύλλογο σε βάρος προσωπικών και οικογενειακών απαιτήσεων.

Ελάτε να ψηφίσετε

✷Το στοίχημα για τις προσεχείς εκλογές του Συλλόγου είναι διπλό. Πρώτον, η μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή Μαγουλιανιτών στην εκλογική διαδικασία.

Και δεύτερον να δούμε περισσότερους συγχωριανούς να θέτουν υποψηφιότητα για τα όργανα του Συλλόγου. Υποχρέωση όλων μας είναι να στηρίζουμε τον Σύλλογο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Τι συζητήθηκε στο τελευταίο Δ.Σ. πριν από τις εκλογές

Στις 20 Δεκεμβρίου ορίστηκε η τελευταία συνάντηση του διοικητικού συμβουλίου του Πανελληνίου Συλλόγου Μαγουλιανιτών για το 2016. Το πρώτο πράγμα που έπρεπε να αποφασίσουμε εκείνο το απόγευμα ήταν πότε θα γίνονταν οι εκλογές και η κοπή της βασιλόπιτας.

Η σκέψη να γίνουν χωριστά εκλογές και κοπή βασιλόπιτας με ικανοποιούσε πολύ γιατί θα βλεπόμασταν δύο φορές κατά την διάρκεια του χειμώνα, όμως οι πολυάσχολοι οικογενειάρχες είχαν αντίρρηση και τελικά αυτή η τροπολογία δεν πέρασε.

Ένα άλλο θέμα που μας απασχόλησε ήταν η προβολή του χωριού. Με την ευκαιρία της παροχής ρεύματος στο Πετροβούνι και της βρύσης που υπάρχει εκεί, μας δίνεται η δυνατότητα να φτιάξουμε ένα χώρο αναψυχής όπου θα προβάλλονται τα αξιοθέατα των Μαγουλιάνων και η δυνατότητα φιλοξενίας στο χωριό. Και φυσικά όλα αυτά φωταγωγημένα για να προκαλούν την προσοχή!

Μια άλλη ωραία ιδέα πάνω στο ίδιο θέμα, ήταν η φωταγώγηση του Αϊ-Γιώργη με ρεύμα που θα παρέχεται από τις κολώνες κινητής τηλεφωνίας στο Αργυρόκαστρο. Για την ζημιά που προκαλούν στην υγεία μας και στο φυσικό περιβάλλον θα πρέπει να υπάρξουν και τα αντιποδοτικά οφέλη.

Συζητήθηκε ακόμα η δυνατότητα να γίνει κάποια συνεστίαση –αν προλαβαίναμε μέχρι την Σαρακοστή-αλλά επειδή για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει να υπάρχει έστω και μια άτυπη δήλωση συμμετοχής αποφασίστηκε το θέμα αυτό να τεθεί στην συνέλευση του Συλλόγου. Ας είναι υποψιασμένοι λοιπόν όσοι μπορέσουν να έρθουν.

Μια άλλη σκέψη που όμως την αφήσαμε για το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο είναι η πραγματοποίηση μιας εκδρομής στο χωριό που θα περιελάμβανε όμως και επισκέψεις σε κάποια αξιοθέατα της περιοχής, όπως π.χ. τα σπήλαια του Κάψια, του Ορχομενό. Και όταν θα φτάναμε στο χωριό θα μπορούσε να γίνει μια επίσημη παρουσίαση των εκθεμάτων στο Μουσείο του σχολείου –κάποια απ' αυτά σε μένα τουλάχιστον είναι άγνωστο σε τι χρησίμευαν ή πως λειτουργούσαν– όπως και μια αναφορά στο τέμπλο της Παναγίας και στην εξιστόρηση των θεμάτων που είναι χαραγμένα πάνω στο ξύλο.

Νομίζω ότι οι περισσότεροι γνωρίζουμε ότι το τέμπλο είναι σπουδαίο αλλά αρκετοί δεν ξέρουμε τον λόγο. Και η εκδρομή θα μπορούσε να τελειώσει με φαγητό στου Ιωσήφ, καφέ στο καφενείο του χωριού και μια επίσκεψη στα σπίτια. Αυτά σαν σκέψη για το μέλλον!

Καθώς η συνάντηση τελείωνε και ο Άγγελος μάς έλεγε τις τελευταίες του σκέψεις για την καλή συνεργασία μας την διετία που πέρασε και την προσδοκία του να συνεχίσουμε έτσι, έσκασε το νέο!! Ο Χρήστος του Ανδρέα, ανακοίνωσε με τρόπο ευγενικό, που δεν χώραγε όμως αντίρρηση, την απόφασή του να αποχωρήσει από το Συμβούλιο. Οικογενειακοί αλλά και επαγγελματικοί λόγοι δεν του αφήνουν χρόνο να ασχοληθεί πλέον με τα κοινά.

Κοντά είκοσι χρόνια ήταν πρόεδρος στο Σύλλογο των νέων και ίσα που άντεξε δύο χρόνια στον Σύλλογο του χωριού! Η συζυγία και τεκνογονία, αλλά και οι μεγαλύτερες ευθύνες στην επιχείρηση του πατέρα του έστρεψαν -όπως ήταν φυσικό- την ενεργητικότητα του αλλού.

Το χωριό και ειδικά η νεολαία χρωστούν πάρα πολλά στην εργατικότητά του, στον ενθουσιασμό του και στην αποφασιστικότητά του και μακάρι αργότερα να βοηθήσει και πάλι ενεργά τον Σύλλογο.

Και θα' ναι αυτή η μοναδική αποχώρηση; Ίδωμεν.

ΠΑΝΙΚΟΣ

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01–4943
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 2105230669
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliana@gmail.com
Υπεύθυνος έκδοσης:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Συντακτική ομάδα
Επικοινωνία με τα μέλη και τους συνδρομητές:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος: 690.750.6314
Χρήστος Κ. Γόντικας: 694.0927.152
Παναγιώτης Α. Ζούβελος: 6970.112.500
Χρίστος Α. Γόντικας: 6944.66.7177
Αγγελική Δ. Κοσιαβέλου: 697.2019.335
Αλέξης Σπ. Κολόσακας: 694.8585.384
Βασιλική Θ. Κονδύλη: 698.430.9181
Παναγιώτης Κ. Κοσιάβελος: 697.2644.305
Χαράλαμπος Κ. Καλόσακας: 697.402.5565
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Μαίρη Γασπαράκη
ΤΥΠΟΙΣ: Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

«Άθλος Μαινάλου 2016»

Για έβδομη συνεχόμενη χρονιά, το Σαββατοκύριακο 22 και 23 του Οκτώβρη που πέρασε, έγινε στην περιοχή της Βυτίνας και με την υποστήριξη του Δήμου Γορτυνίας ο «Άθλος Μαινάλου 2016» (run+bike).

Αρκετοί αθλητές έλαβαν μέρος το Σάββατο στον αγώνα του ορεινού τρεξίματος των 19 χιλιομέτρων, παρά τις άσχημες καιρικές συνθήκες. Έβρεχε ασταμάτητα. Την επομένη ο ουρανός κράτησε. Βγήκε μάλιστα και ήλιος. Γεγονός που βοήθησε τους ποδηλάτες να απολαύσουν τόσο την κλασική, διαδρομή των 37 χιλιομέτρων, όσο και εκείνη των 15 χιλιομέτρων που απευθύνονταν σε νέους, ανερχόμενους αναβάτες.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι τα παρθένα τοπία του Μαινάλου αποζημίωσαν άπαντες. Μόνο μελανό σημείο οι συσκευασίες από συμπληρώματα διατροφής που πέταξαν στο ύπαιθρο, κατά την διάρκεια των αγώνων, κάποιοι που θέλουν να αποκαλούνται αθλητές.

Αφετηρία και τερματισμός των αγωνισμάτων ήταν ο χώρος στο παλαιό ειρηνοδικείο στην Βυτίνα.

Αρωγός της διοργάνωσης, εκτός του Δήμου, ήταν η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρησης Γορτυνίας.

Ο Άθλος Μαινάλου 2017 προγραμματίζεται να γίνει το διήμερο 21-22 Οκτωβρίου.

Τί έργα έγιναν

Με τη συνεργασία Κοινότητας και Περιφέρειας ασφαλτοστρώθηκε μεγάλο μέρος του οδικού δικτύου του χωριού. Συγκεκριμένα έγιναν εργασίες ασφαλτόστρωσης από τη διασταύρωση στα κάτω αλώνια έως την πλατεία της Παναγίας και στο δρόμο που οδηγεί στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου.

Έγιναν επίσης εργασίες συντηρήσεις του ασφαλτοτάπητα κατά μήκος του κεντρικού δρόμου.

500 ευρώ έδωσε ο Σύλλογος

Η Περιφέρεια διέθεσε 18 κυβικά τσιμέντο στην Κοινότητα, ο Σύλλογος πλήρωσε για μεροκάματα 500 ευρώ με αποτέλεσμα να κλείσουν λακκούβες σε πολλά σημεία των δρόμων. Επίσης, αποκαταστάθηκε με τοιχίο τμήμα του δρόμου που είχε καταρρεύσει στο κάτω χωριό. Τσιμεντοστρώθηκε τμήμα δρόμου από το σπίτι της Αγγελικής Κοσιαβέλου έως το σπίτι του Θεόδωρου Ζούβελου. Απομένουν να γίνουν στο σημείο κάποιες εργασίες, μόλις περάσουν οι πάγοι.

Τσιμεντοστρώθηκε η πλατεία πάνω από το σπίτι του Σεραφείμ Αθανασιάδη και έγιναν εργασίες στη βρυσούλα κάτω από το σχολείο.

Ημερολόγιο 2017

Ύστερα από περίπου 10 χρόνια ο σύλλογός μας προγραμματίζει να προχωρήσει στην έκδοση ημερολογίου για το 2017. Σκοπός της έκδοσης αυτής είναι η συγκέντρωση χρηματικού ποσού για ενημερωτική πινακίδα στο Πετροβούνι και την ανάπλαση του χώρου. Η αναγκαιότητα του έργου αυτού έχει επισημανθεί από πολλούς επισκέπτες και συγχωριανούς. Με την ανταπόκριση όλων ευελπιστούμε να συγκεντρωθεί το απαραίτητο ώστε τους επόμενους μήνες να τοποθετηθεί η ενημερωτική πινακίδα.

Ανοίγουμε μονοπάτια

Η πεζοπορία και το ποδήλατο κερδίζουν τα τελευταία χρόνια ολοένα έδαφος στην καθημερινότητα των Μαγουλιανιτών, ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες. Στο πλαίσιο αυτό ο Σύλλογος αποφάσισε να προχωρήσει ένα βήμα πιο πέρα, από εκείνο της συμμετοχής του στη δημιουργία του πρώτου πιστοποιημένου μονοπατιού στην Ελλάδα. Ενέργεια που άνοιξε νέους ορίζοντες στην περιοχή.

Ο Σύλλογος σχεδίασε κυκλικές διαδρομές για περπάτημα και ποδήλατο γύρω από το χωριό. Αγοράστηκαν ταμπελάκια σήμανσης και η πρώτη διαδρομή μήκους 5 χιλιομέτρων, γύρω από το χωριό, ήδη μας περιμένει να την περπατήσουμε. Περιλαμβάνει το τμήμα: Μαγούλιανα – Σερβού – Βάλτος – Ελά – Σανατόριο –Κορφοξυλιά – Μαγούλιανα. Καιρού επιτρέποντος θα δρομολογηθούν κι άλλες διαδρομές.

ΤΖΙΑΒΑΡΑΣ
Καυσόξυλα
Βυτίνα Αρκαδίας
Κιν: 6978 941266
• Οικ: 2710 243738

Απέραντος... σκουπιδότοπος η Γορτυνία

Της **ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΚΟΣΙΑΒΕΛΟΥ**

Οι χωματερές στο Δήμο Γορτυνίας σταμάτησαν να δέχονται σκουπίδια. Έκλεισαν. Είναι παράνομες βλέπετε, και πληρώνουμε και πρόστιμο για αυτό χρόνια τώρα.

Και τώρα; Καταρχήν, αν δεν είχαν εμφανιστεί στις οθόνες μας φωτογραφίες με αγριογούρουνα που τρώνε από τα ξεχειλισμένα σκουπίδια σε κάδους γειτονικού δημοτικού διαμερίσματος, κάποιοι από εμάς μάλλον δεν θα το μαθαίναμε ποτέ.

Λίγος ο κόσμος στα χωριά τέτοιο καιρό, λίγα τα σκουπίδια τους, λίγο το κακό(;). Και οι γιορτινές μέρες των Χριστουγέννων; Οι εκατοντάδες, τουλάχιστον, εκδρομείς; Ο τουρισμός, που τα τελευταία χρόνια όλα γύρω από αυτόν μοιάζουν να κινούνται;

Οι αρμόδιες αρχές αποφασίζουν τι θα κάνουν με τα απορρίμματα εδώ και τουλάχιστον δώδεκα χρόνια. Τέτοιο μπλέξιμο με ό,τι δεν θέλουμε πια ή δεν μας είναι χρήσιμα. Βέβαια, άλλα αποφασίζει η Περιφέρεια και άλλα οι Δήμοι… Και ο χορός των εκατομμυρίων γύρω από τα σκουπίδια μας καλά κρατεί.

Η πραγματικότητα; Αφίσες, πολλές αφίσες και πολύ συζήτηση για τη διαλογή στην πηγή και την ανακύκλωση ή ακόμα και την επαναχρησιμοποίηση. Πολύ κουβέντα για την διαχείριση σκουπιδιών με ανακύκλωση - κομποστοποίηση, τη μείωση του όγκου των σκουπιδιών, την καύση αυτών και όχι μόνο, ακόμα και για τις χώρες εκείνες που κάνουν εισαγωγή σκουπιδιών για την καύση και την παραγωγή ενέργειας από αυτά.

Και χωματερές. Πολλές παράνομες χωματερές, μικρές, μα πολύ πολύ επικίνδυνες. Και πολλοί ανεγκέφαλοι που ξεφόρτωναν όπου αποφάσιζαν τα μπάζα από τις επισκευές που έκαναν στο σπίτι, ή τα σκουπίδια από το τελευταίο γερό καθάρισμα όσων επί χρόνια είχαν μαζευτεί ή ακόμα και τα σκουπίδια από το πανηγύρι της προηγούμενης νύχτας…

Και για να μην ξεχνιόμαστε… Γινόταν και ανακύκλωση στο Δήμο Γορτυνίας. Αμέ… Δεν είχατε δει τον κάδο στο Πετροβούνι; Ναι, πέντε χιλιόμετρα από το χωριό!

Καλό θα ήταν να μην ξεχνάμε ότι αγριογούρουνα, λαγοί και λοιπά ζώα κυκλοφορούν ελεύθερα και καταναλώνουν απερίσκεπτα ό,τι πετάμε ή ό,τι ξεχειλίζει από τον κάδο. Έτσι, γιατί τελικά δεν είναι μόνο θέμα αισθητικής…

Λίγο χιόνι, τσουχτερό κρύο

Ελάχιστο χιόνι αλλά με πολύ πάγο κύλησε ο Δεκέμβρης του 2016. Τέσσερις ημέρες με ολικό παγετό, δηλαδή καθ' όλη την διάρκεια του 24ωρου υπό το μηδέν το χωριό! Από τις 31 ημέρες οι 16 είχαν πρωινό παγετό, με την χαμηλότερη θερμοκρασία να σημειώνεται το τελευταίο πρωινό του έτους με -6,6 βαθμούς!

Κατά τ' άλλα, πολύ νερό σημειώθηκε το δίμηνο Οκτωβρίου - Νοεμβρίου με 140 χιλιοστά ύψος βροχής ο κάθε μήνας! Μάλιστα στην κακοκαιρία της 7ης Οκτωβρίου το χωριό πήγε να "απογειωθεί" με σχεδόν 100km/h ανατολικούς ανέμους!

Τα παραπάνω καιρικά στοιχεία προέρχονται από τον μετεωρολογικό μας σταθμό «Ηλίας Μαριολόπουλος».

ΘΟΔΩΡΗΣ Η. ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ζηλέψαμε την Κρήτη

Η ζωοκλοπή μπορεί να είναι περισσότερο ένα παραδοσιακό και ριζωμένο Κρητικό φαινόμενο, δεν λείπει όμως και από την περιοχή μας. Πριν από ένα μήνα κρούσματα ζωοκλοπών καταγράφηκαν και στην ήσυχη Γορτυνία. Την Τετάρτη 19 Οκτωβρίου 2016 εξιχνιάστηκαν τρεις περιπτώσεις ζωοκλοπών στην Αρκαδία, οι δύο έγιναν στα χωριά του δήμου μας. Συνελήφθησαν μάλιστα δύο γηγενείς, ένας 60χρονος και ένας 45χρονος. Οι συλληφθέντες μετέφεραν τα πρόβατα που έκλεβαν σε δικό τους ποιμνιοστάσιο σε χωριό του Δήμου Άργους-Μυκηνών Αργολίδας. Προσοχή λοιπόν….

Καλές δουλειές

Παραδοσιακό κρεοπωλείο απέκτησε η Βυτίνα. Το άνοιξε ο **Σέμης (Σωτήρος) Μαυραειδής** και η σύζυγός του **Δήμητρα.** Σ' αυτό θα βρείτε ντόπια σφαχτά από το μαντρί τους και άλλα εκλεκτά προϊόντα. Συγχαρητήρια παιδιά και καλές δουλειές.

«Χρειάζομαι τη βοήθειά σας για να γίνουν πράγματα, και όχι εμπόδια»

Τί δουλειά έχει ένας Αθηναίος στο καφενείο των Μαγουλιάνων; Τί γυρεύει ένας έμπειρος και πετυχημένος επιχειρηματίας της εστίασης και του κέτερινγκ στο χωριό μας;

Η εφημερίδα του Συλλόγου δεν ήταν δυνατόν να αφήσει αναπάντητα τα παραπάνω ερωτήματα. Έτσι, λίγες μέρες πριν από τα Χριστούγεννα βρεθήκαμε τετ α τετ με τον **Γιώργο Σκοτίδα**, τον άνθρωπο που διεκδίκησε και πλειοδότησε στον διαγωνισμό για το καφενείο του πλατάνου.

Η συζήτηση που ακολουθεί έγινε στην επιχείρησή του, στον «Ναυτικό όμιλο Παλιού Φαλήρου», στη μαρίνα του Φλοίσβου. Το σκεπτικό των ερωτήσεων αφορά κυρίως τη συγκεκριμένη απόφασή του και λιγότερο το τι ακριβώς σκέφτεται να κάνει με το καφενείο και το ξενώνα.

Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Γιώργος Σκοτίδας έρχεται στα Μαγούλιανα για να ανεβάσει τον πήχη ψηλότερα. Ο ίδιος δεν έχει καμία σχέση με τους επιχειρηματίες της ανάγκης. Δηλαδή όλους εκείνους που τα τελευταία χρόνια «έφαγαν» την αποζημίωση της απόλυσης και τις όποιες οικονομίες τους δοκιμάζοντας την τύχη τους ανοίγοντας σουβλατζίδικα και καφέ στην πρωτεύουσα.

Ο κ. Σκοτίδας έρχεται στα Μαγούλιανα γιατί πιστεύει ότι «πλέον στην επαρχία είναι η ζωή».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ στον ΑΓΓΕΛΟ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟ

-Πώς ανακαλύψατε τα Μαγούλιανα; Έχετε κάποια σχέση με την περιοχή μας;

«Είμαι Αθηναίος, αλλά εδώ και πέντε χρόνια είμαι επισκέπτης στη Γορτυνίας. Γνωρίζω τη Δημητσάνα, τη Στεμνίτσα, το Ελληνικό, τη Βυτίνα…».

-Τα Μαγούλιανα πως προέκυψαν;

«Βρέθηκα στην πλατεία του χωριού. Ο συγκεκριμένος χώρος για μένα είναι ιδανικός… Ποιος δεν θα καθόταν σε μια τέτοια πλατεία, κάτω από ένα τέτοιο πλάτανο όχι για ένα, αλλά για πολλά τσίπουρα με μεζέ; Το καφενείο είχε αδυναμίες στο τρόπο λειτουργίας του και είχε ανάγκη από παρεμβάσεις. Σκοπός, φιλοδοξία μου είναι να δώσω ώθηση σ' αυτό το κατάστημα, το οποίο θεωρώ αδικημένο. Η πλατεία των Μαγουλιάνων μπορεί να εξελιχθεί και να γίνει χώρος επίσκεψης, για καφέ, αναψυκτικά, κρασάκι και παραδοσιακό μεζέ. Με αυτή την πρόθεση το πήρα. Για να το ανεβάσω, για να το βελτιώσω. Να έρθει κάποιος και να ευχαριστηθεί».

> ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΟΤΙΔΑΣ

- Ξέρετε τι σημαίνει να εγκλωβίζεσαι το χειμώνα από τα χιόνια; Η περιοχή είναι… άγρια.

«Τα άγρια θέλουμε να τα ημερεύσουμε. Στόχος είναι να προσελκύσουμε τον άλλο για μια επίσκεψη. Να δει, έστω από περιέργεια, τι είναι το ορεινότερο κατοικήσιμο χωριό της Πελοποννήσου. Και μόνο από περιέργεια πιστεύω θα έπρεπε κάποιος να έρθει…».

-Και, γιατί δεν έρχεται;

«Εσείς φταίτε. Το έχετε εγκαταλείψει το μέρος. Τα Μαγούλιανα έχουν πλεονεκτήματα που πρέπει να αξιοποιηθούν. Πρέπει να ανεβάσουμε ψηλότερα τον πήχη της πλατείας και του πλατάνου. Η πλατεία του χωριού είναι σε πολύ καλή κατάσταση. Στο ιντερνέτ πρέπει να υπάρχουν οι σωστές φωτογραφίες. Στην είσοδο του χωριού να τοποθετηθεί μια σωστή ταμπέλα για να ξέρει ο άλλος που περνάει. Οι βρύσες πρέπει να καθαριστούν και άλλα πολλά. Επιτρέπεται να καλείς στον Δήμο Γορτυνίας και να μη σηκώνουν το τηλέφωνο; Είναι ντροπή. Πληροφορίες ζητάω, δε θέλω δανειά. Όλοι οι φορείς πρέπει να βοηθήσουν. Η ζωή στην επαρχία πρέπει να αναβαθμιστεί γιατί στην επαρχία είναι η ζωή».

-Με τί δραστηριοποιήστε;

«Από το 1990 λειτουργώ τον «Ναυτικό όμιλο Παλαιού Φαλήρου», στη μαρίνα του Φλοίσβου. Η καριέρα μου είναι στον χώρο των τροφίμων. Στην παραγωγή φαγητού προς άμεση κατανάλωση και στη τροφοδοσία καταστημάτων. Ξεκίνησα από το κέτερινγκ και στη συνέχεια λειτούργησα καταστήματα από το Κολωνάκι και του Ψυρρή μέχρι τη Βάρκιζα. Έχω συνεργαστεί και συνεργάζομαι με επιχειρήσεις που συνδέονται με κάθε είδους τρόφιμα, παρασκευασμένα και μη…».

-Πώς θα λειτουργήσετε το κατάστημα; Θα προσλάβετε υπάλληλο;

«Θα το δουλέψω μόνος μου. Μετακομίζω στα Μαγούλιανα. Ήδη ψάχνω σπίτι να νοικιάσω…».

-Ξέρετε, στο χωριό ζουν κυρίως ηλικιωμένοι…

«Για μένα προσωπικά το στοίχημα είναι να ξεφύγω από την Αθήνα. Έχω ένα γιό, τον Πέτρο που ασχολείται με την επιχείρηση και μια κόρη, την Μαρίνα. Η κόρη μου κάνοντας περιπάτους στα μονοπάτια της περιοχής έχει βρεθεί στα Μαγούλιανα. Είμαι συνταξιούχος, αλλά από τη ζωή δεν έχω συνταξιοδοτηθεί. Μου αρέσει να είμαι μέσα στα γεγονότα».

-Εμείς, ως Σύλλογος, μπορούμε να βοηθήσουμε;

«Στα Μαγούλιανα έρχομαι με όρεξη. Τώρα είμαι και εγώ Μαγουλανίτης. Χρειάζομαι τη βοήθειά σας για να γίνουν πράγματα, και όχι εμπόδια. Αυτή είναι η μόνη βοήθεια που ζητάω».

Στολισμός πλατείας

Ο κ. Σκοτίδας ρωτάει αν ο Σύλλογος έχει προγραμματίσει να κάνει κάτι στο χωριό την περίοδο των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Τον ενημερώσαμε ότι τα τελευταία χρόνια ο Σύλλογος κόβει βασιλόπιτα για τους μόνιμους κατοίκους.

Φέτος του εξηγούμε ότι τα πράγματα είναι λίγο διαφορετικά γιατί ακόμη δεν έχουν ολοκληρωθεί οι γραφειοκρατικές διαδικασίες για να είναι και τυπικά ανοιχτό το καφενείο, αλλά ο χώρος θα παραμείνει ανοικτός. Μέχρι να του παραδοθεί και επισήμως.

Μας πληροφορεί ότι θα κατέβει στο χωριό μερικές μέρες νωρίτερα (όπως και έκανε) ώστε τα Χριστούγεννα η πλατεία να στολιστεί: *«Να μπει ένα φωτιζόμενο αστέρι, κανένα στολίδι, η ατμόσφαιρα να είναι εορταστική. Το καφενείο για το καλό θα προσφέρει ελληνικό καφέ, κονιάκ και κεράσματα, κουραμπιέδες, μελομακάρονα τις μέρες εκείνες».*

• Έχει τη σημασία του και γι' αυτό το καταγράφουμε. Ο συνεντευξιαζόμενος, κατά τη διάρκεια της συζήτησης μάς βομβάρδισε με ερωτήσεις. Μεταξύ άλλων ρώτησε για το αν προχωράει η αξιοποίηση του Σανατορίου της Μάνας του Στρατιώτη, για το Ξενία, για τα κλειστά μαγαζιά του χωριού μας, για την ευρύτερη περιοχή.

✪ Ο Σύλλογος και η εφημερίδα μας εύχονται στον κ. Σκοτίδα σιδεροκέφαλος. Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο νέο αυτό επαγγελματικό του εγχείρημα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Σκέψεις ανάμεσα σε δυο παραμύθια

Ήμουνα λέει μικρή, χοντρή, γυαλιστερή και κόκκινη. Ανά πάσα στιγμή έτοιμη να σπάσω. Ζούσα στο πατάρι, μέσα σε χάρτινο κουτί, τυλιγμένη με παλιές εφημερίδες. Φέτος είχα γύρω μου μικρές τσαλακωμένες αγγελίες. Τις διάβαζα, τις ξαναδιάβαζα με άλλες έκλαιγα και με άλλες γελούσα. Είχα πολύ χρόνο στη διάθεσή μου και έτσι σκάρωνα και τις δικές μου αγγελίες: Ζητείται θέα, ζέστη. Δροσιά, αλήθεια, ελπίδα. Αισιοδοξία, φως, σύντροφος, φίλος, στέκι, πόλη, χώρα. Κάποιος να μοιραστούμε ένα κρασί, μια βόλτα, μια ταινία. Ζητείται μια φωνή απ' το τηλέφωνο, ένα σχέδιο κοινό, κάποιος να του πω το όνειρό μου, τα νεύρα μου, πώς πέρασα σήμερα… Ζητείται λόγος ύπαρξης, συνέχειας. Ζητούνται Χριστούγεννα. Ζητείται κάποιος να με πάρει από το πατάρι.

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ Π. ΛΑΜΠΟΥΣΗ

Δεν ξέρω τι κάνουν οι άλλοι εδώ κοντά μου, δε μιλάνε. Μια τρύπια διπλωμένη σκηνή, πιο κει κουβάδες με ξεραμένες μπογιές. Ένας χαρταετός, καρναβαλίστικα. Εξόριστα βιβλία, παπούτσια στη σύνταξη, κάδρα, πλακάκια, ένα πλαστικό δέντρο, μια γαλανόλευκη. Κι άλλα κουτιά με λαμπάκια, γιρλάντες, στολίδια μικρά, χοντρά, γυαλιστερά και κόκκινα. Είμαστε εδώ και περιμένουμε. Λείψανα χρωματιστά. Πλησιάζει ο καιρός το νιώθω. Το σπίτι έχει παγώσει. Ανάβει πότε πότε το καλοριφέρ. Άντε πότε θα στολίσεις; Από κάτω ακούγεται συνήθως μουσική, βήματα, το κουδούνι που και που. Η πόρτα που ανοιγοκλείνει, ο έρανος, τα διαφημιστικά.

Ακούγεται κι ο αέρας, κι η βροχή. Μα πιο φλύαρη είναι η ησυχία. Άντε πότε θα στολίσεις; Δεν ανησυχώ, απλά ανυπομονώ. Έναν ολόκληρο χρόνο περιμένω, τη σκάλα, το χέρι, την προσγείωση πάνω στο τραπέζι, το άνοιγμα του κουτιού, το γδύσιμο της εφημερίδας, το κρέμασμα στο κλαδί, την πανοραμική θέα του σαλονιού. Είναι τα έπιπλα στη θέση τους, το χαλί, το σκυλί, η κουρτίνα, οι απέναντι;

Άντε πότε θα στολίσεις; Σήμερα ήρθε η στιγμή· ακούω τη σκάλα, παντόφλες να σέρνονται στο πάτωμα. Γέρασε η σκάλα, γέρασαν και τα βήματα πάνω της. Είναι άτσαλη, με σφίγγει. Πρόσεχε θα σπάσω! Κατέβηκα, γδύθηκα, είδα: την υποκρισία ξαπλωμένη στο καναπέ, τη μιζέρια στην πολυθρόνα, τη γκρίνια στα ράφια, την ερημιά στα μάτια της. Θέλω να πάω πίσω στο πατάρι. Δεν θέλω να γίνω αξεσουάρ της θλίψης.

Ήμουνα λέει μικρή, χοντρή, γυαλιστερή και κόκκινη, ώσπου κύλησα, και έπεσα. Ένα στολίδι λιγότερο.

Η τελευταία μου σκέψη πριν τα σκουπίδια ήταν μικρές τσαλακωμένες αγγελίες. Φέτος ζητείται στολίδι πραγματικό, δέντρο με ρίζες. Ζητείται δάσος, όχι διακριτικό και εχέμυθο. Να διαδηλώνει την ύπαρξή του. Μην το χάσεις ποτέ. ΟΥΣΙΑ. Όχι αυτή δε ζητείται. Απαιτείται άμεσα.

Απαιτώ λοιπόν ουσία και τη βρίσκω στις μνήμες μου, στο χωριό μου· γυρίζω στα μικράτα μου. Η γιαγιά στο παραγώνι σιμά στη φιλόξενη φωτιά και απαγγιασμένα δίπλα της τα παιδιά. Έξω χιονίζει, Δεκέμβρης γιορτινός.

«Κόκκινη κλωστή δεμένη στην ανέμη τυλιγμένη, δώσ' κλώτσο να γυρίσει παραμύθι ν' αρχινίσει…

Η δική μου γιαγιά δεν θα έλεγε ποτέ το παραμύθι που σας είπα (της Μάρας Τσικάρα σε διασκευή), γιατί εμείς στο σπίτι μας δεν είχαμε πατάρι, δεν είχαμε δέντρο πλαστικό φυλαγμένο εκεί για την επόμενη χρονιά, ούτε μπάλες κόκκινες γυαλιστερές, ούτε στολίδια, ούτε όλα εκείνα που παίρνουν σήμερα το δρόμο για το πατάρι ή την αποθήκη μας, γιατί απλά τα βαρεθήκαμε και οι κανόνες της καταναλωτικής κοινωνίας μας απαιτούν γρήγορη αντικατάσταση.

Εμείς στο κιλέρι μας είχαμε πράγματα χρειαζούμενα. Ξέραμε με κλειστά μάτια που θα βρούμε το καθετί και το παίρναμε για χρήση στην καθημερινότητά μας. Δεν είχαμε εκεί πράγματα που θα χρειαζόμαστε την επόμενη χρονιά ή ποτέ. Πράγματα στην εξορία δεν είχαμε, δεν μας περίσσευαν. Παπούτσια εξόριστα δεν είχαμε, γιατί οι γαλοτσούλες μας μπαίνανε καθημερινά στα ποδαράκια μας, όχι από μόδα, αλλά από ανάγκη, γιατί το χιόνι δεν άφηνε περιθώρια για άλλα πατούμενα. Γυροφέρναμε πέρα δώθε μέσα στα χιόνια και εκείνες τρίβονταν πάνω στα τρυφερά ποδαράκια μας κι άφηναν το αποτύπωμά της γιατί οι κάλτσες μας βρεγμένες από τα παιχνίδια στο χιόνι έπαιρναν την κατηφόρα μόνιμα κι άφηναν τις γάμπες μας εκτεθειμένες στην επέλαση του λάστιχου.

Ο γιούκος με βελέντζες, μπατανίες

Μέσα στο σπίτι μάς περίμεναν για να ζεστάνουν τις παγωμένες πατούσες μας και τα ξεπαγιασμένα δάχτυλά μας όμορφα τσουραπάκια πλεγμένα από το νήμα που περίσσευε από τη φανέλα του πατέρα με τα προκομμένα χέρια της γιαγιάς ή της μάνας. Στο κιλέρι μας είχαμε τα κασόνια μας με το αλεύρι, το λάδι μας, τις ελιές μας στο λαγήνι, τον καγιανά μας, ένα μεγάλο μπαούλο φερμένο από το μετανάστη στην Αμερική παππούλη, γεμάτο με τα προικιά της γιαγιάς. Εκεί πάνω ο γιούκος με βελέντζες, μπατανίες, σαΐσματα, παπλώματα, κουβέρτες που το βράδυ γκρεμιζόταν για να ζεστάνει τις κρύες νύχτες μας.

Εκεί κι ένα κουτί γεμάτο άχρηστα πληθωριστικά χαρτονομίσματα που τα είχαμε για τις συναλλαγές στα παιχνίδια μας και μάθαμε από τότε να μην εκτιμάμε το χρήμα και να ψάχνουμε αλλού την ουσία. Η ουσία για μας ήταν η θέα στο Μαίναλο, η ζέστη στις καρδιές μας, η δροσιά, το φως, η αλήθεια, η ελπίδα, η αισιοδοξία, η συντροφικότητα, οι φίλοι μας, ο τόπος μας, το χωριό μας.

Φτιάχναμε και δέντρο από πραγματικό έλατο που ο πατέρας έφερνε από το δάσος και του κάρφωνε δυο σανιδούλες σταυρωτά στον κορμό του για να στέκεται. Το βάζαμε στη σάλα και από κει και πέρα εμείς τα παιδιά αναλαμβάναμε το στολισμό. Χιόνι μπόλικο από μπαμπάκι, που δεν περίσσευε βέβαια, αλλά για το δέντρο χαλάλι, έκανε η μάνα μια υποχώρηση.

Στολίδια πανέμορφα. Είχαμε μαζέψει από καιρό χαρτάκια πολύχρωμα από καραμελίτσες ή από κανένα διπλωμένο γλυκάκι που μας φιλεύανε. Διπλώναμε μέσα σ' αυτούς τους πολύχρωμους θησαυρούς καρυδάκια. Στην κορυφή τους στρίβαμε το χαρτάκι και το δέναμε με κλωστίτσα. Έτοιμο στολιδάκι για κρέμασμα. Με πόση αγάπη και πόσο καμάρι φτιάχναμε αυτά τα στολιδάκια με τα παιδικά μας χεράκια. Να η ουσία!! Οι μακρινοί συγγενείς μας είχαν στείλει όμορφες καρτούλες με ζεστές ευχές. Στολίδια κι αυτές. Όποια είχε την αναπαράσταση της γέννησης ανοιχτή στεκόταν στη βάση το δέντρου και γύρω της μούσκλα μαζεμένα από τις πέτρες δημιουργούσαν τη φάτνη. Πανέμορφο δέντρο χωρίς κουτιά με δώρα, φτιαγμένο με περίσσια αγάπη και φυσικά στολίδια.

Εμείς δεν είχαμε φόβο μη σπάσουν, γιατί τα δικά μας ήταν γερά, το δέντρο μας αληθινό, είχε ρίζες στο δάσος μας και τα στολίδια μας δεν έβλεπαν γύρω τους την υποκρισία, τη μιζέρια της ψυχής, τη γκρίνια της ευμάρειας, δεν ήταν αξεσουάρ της θλίψης, αλλά ζούσαν την ουσία! Την αλήθεια μας που τη βρίσκαμε στο παραμύθι της δικής μου γιαγιάς όταν μας έλεγε την ιστορία του μπάρμπα-Πανώφ του τσαγκάρη (Λέων Τολστόι). Το όνομά του μπορεί να μην ήταν Πανώφ, να τον έλεγαν μπάρμπα Βασίλη ή μπάρμπα Γιάννη· ήταν όμως τσαγκάρης και δεν ήταν πλούσιος. Όλη η περιουσία του ένα μικρό δωμάτιο που έβλεπε στο δρόμο του χωριού. Αλλά δεν ήταν και φτωχός. Είχε τόσα όσα του χρειάζονταν να ζήσει. Όταν κάποτε διάβασε ότι ο Χριστός πήγε στο σπίτι του φίλου του Λάζαρου του' ρθε μια επιθυμία «αχ και να' ρχόταν και στο δικό μου σπίτι ο Χριστός». Τότε μια φωνή μέσα του ψιθύριζε: «Ναι αύριο θάρθω σπίτι σου, να με περιμένεις. Πρόσεχε μόνο να με αναγνωρίσεις. Την άλλη μέρα, μετά τη θεία λειτουργία γύρισε σπίτι του και περίμενε. Κάποιος φάνηκε από μακριά. «Να' ναι αυτός σκέφτηκε. Στο πλησίασμα αναγνώρισε το γέρο σκουπιδιάρη. «Έλα φίλε μου μέσα να πιείς έναν καφέ» τον φώναξε.

Ο γέρος χάρηκε όχι τόσο για τον καφέ όσο για το κάλεσμα, κάποιος τον έλεγε φίλο. Ο μπάρμπα Πανώφ για κάθε έναν που περνούσε είχε κάτι να προσφέρει. Ένα πιάτο ζεστή σούπα στη φτωχή γυναίκα και στο παιδάκι της τα πιο όμορφα παπούτσια που είχε φτιάξει μόνος του.

Πολλοί πέρασαν από το σπιτικό του όλη μέρα, αλλά ο Χριστός δεν φάνηκε πουθενά. Δυο χοντρά δάκρυα κύλησαν στο γερασμένο του πρόσωπο. «Αχ ήθελα τόσο πολύ να' ρθει σήμερα! αναστέναξε. «Μα ήρθα, δε με γνώρισες; η φωνή μέσα του. «Ήρθα και μου έδωσες να φάω, με πήρες μέσα με ζέστανες, μου έδωσες παπούτσια, μου είπες τον καλό σου λόγο… Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που πέρασαν σήμερα το κατώφλι σου ήμουν εγώ. Εμένα βοήθησες. Εμένα δέχτηκες στο σπίτι σου… ολοκληρώνει η γιαγιά το παραμύθι της και σηκώνεται να ρίξει μεγάλο κούτσουρο στη φωτιά γιατί απόψε δεν πρέπει να σβήσει· μπορεί να' ρθει η Παναγιά στο δικό μας σπιτικό να πάρει κάρβουνα να ζεστάνει το νεογέννητο. Εμείς δίπλα της με χαμηλωμένα τα βλέφαρα από τον ύπνο, ακουμπισμένα εκεί στο σάϊσμα, δίπλα στο τζάκι χαμογελούσαμε στον ύπνο μας ευτυχισμένα έχοντας κατακτήσει την ουσία. Έξω συνέχιζε το χιόνι. Ξημέρωναν Χριστούγεννα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- **Παπαλάμπρου Ανδριάννα** 50 ευρώ
- **Κόλλια Θ. Στέλλα** 20 ευρώ
- **Δεληγιάννης Στέλιος** 20 ευρώ
- **Κόλλια Αδαμαντία** 30 ευρώ
- **Καλομοίρης Γιάννης** 100 ευρώ
- **Παπαγιανακοπούλου Αικατερίνη** 30 ευρώ
- **Γιαννακοπούλου Φωτεινή** 50 ευρώ

• Τα 200 ευρώ συνδρομή από «ανώνυμο» που αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος, ήταν από τον **Ανδρέα Κοσιάβελο** και την **Αντιγόνη Κονδύλη**. Τα 100 ευρώ εις μνήμη της αδερφής της **Άννας Κονδύλη** και τα 100 ευρώ για τον Σύλλογο.

Δωρεά στο Μουσείο. Η **Αναστασία Δεμερτζή** (σύζυγος **Βαγγέλη Δουληγέρη**) δώρισε στον Σύλλογο, για τις ανάγκες του Μουσείου, αρκετά ράφια καλής ποιότητας. Ο Σύλλογος ανέλαβε το κόστος μεταφοράς από την Αθήνα στο χωριό και απομένει η τοποθέτηση.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ. Η **Μαρία Γεωργούλη** του **Παναγιώτη** και της **Αθηνάς**, εγγονή του εφημερίου Μαγουλιάνων **π. Θεοδώρου Κονδύλη**, απεφοίτησε με άριστα από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών. Πτυχίο επίσης έχει πάρει και ο αδελφός της **Ιωάννης Γεωργούλης** από το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και συνεχίζει τις σπουδές του στην ΑΣΠΑΙΤΕ. Παράλληλα, προσφέρει τις υπηρεσίες του ως ιεροψάλτης στον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας Δάφνης.

Θερμά συγχαρητήρια και στα δύο παιδιά μας και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και πάντα επιτυχίες στη ζωή τους.

Η οικογένειά τους, ο παππούς, η γιαγιά, οι θείοι και τα ξαδέλφια τους.

ΓΕΝΝΗΣΗ. Ο **Γιώργος Θ. Κόλλιας** και η **Ρούλα Ζαφίρη** απέκτησαν ένα υγιέστατο κοριτσάκι.

ΚΗΔΕΙΕΣ

✝ Η **Μαρία Ανδ. Μπουρνά** απεβίωσε και ετάφη στη Τρίπολη

✝ Η **Αθανασία Κ. Ζουβέλου** απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα

✝ Ο **Παναγιώτης Β. Δημόπουλος** απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα

✝ Η **Χρυσούλα Π. Δημοπούλου** απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα

✝ Ο **Χαράλαμπος Κ. Καλόσακας** απεβίωσε και ετάφη στην Παιανία

✝ Ο **Κωνσταντίνος Καλόσακας** απεβίωσε και ετάφη στην Μεταμόρφωση

Ο Λάμπης έφυγε νωρίς, πολύ νωρίς…

Πέθανε ξαφνικά ένας δραστήριος συγχωριανός, στήριγμα του Συλλόγου, ενεργός πολίτης, ένας γλυκός - ευαίσθητος Μαγουλιανίτης! Ήθελε δύο - τρία χρόνια ακόμα για να πατήσει τα εξήντα ο Λάμπης Καλόσακας.

Οι συγγενείς, οι φίλοι του, οι συνάδελφοί του, οι Μαγουλιανίτες έχασαν - χάσαμε έναν εξαιρετικό Άνθρωπο!

Η απουσία του το καλοκαίρι από το χωριό έγινε αισθητή και ψάχναμε να τον βρούμε, να δούμε που πήγε φέτος… Τον είχε συνηθίσει το χωριό την εποχή αυτή!

Γέννημα θρέμμα του χωριού ο Λάμπης ήταν πάντα μπροστά όταν χρειαζόταν. Έβαλε γερή πλάτη στην διαμόρφωση και λειτουργία των σημερινών δομών στο σχολείο, συνέβαλε τα μέγιστα και στην νέα περίοδο του Συλλόγου, ήταν από τους πρώτους σε κάθε κάλεσμα, ήταν ο γλυκός δικός μας Μπάμπης!

Στις αδελφές του, στα παιδιά του, στα εγγόνια του, σ' όλους όσους τον αγαπούσαν εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας! Παίρνω το θάρρος να το πω αυτό εκ μέρους όλων των κοινών φίλων, των συμμαθητών, των παιδιών που παίξαμε μαζί σε κάθε γωνιά του χωριού, των «παιδιών» που μεγαλώσαμε στα ίδια χώματα!

Π. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

❑ Η κηδεία του **Χαράλαμπου Κ. Καλόσακα**, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου, έγινε την Πέμπτη 13 Οκτώβρη στις 11:30 π.μ., στον Άγιο Ανδρέα Παιανίας. Στο τελευταίο αντίο παραβρέθηκαν πολλοί Μαγουλιανίτες.

Να' ναι καλά facebook και νέοι

Οι κούκλες μας

Φεύγοντας απ' το χωριό στο τέλος της καλοκαιρινής μου άδειας, ο τελευταίος που χαιρέτησα ήταν ο Χάρης του Σεραφείμ. Η κουβέντα που μου είπε αναχωρώντας μου έδωσε μεγάλη χαρά «Πανίκο κανόνισε να βρεθούμε και στην διάρκεια του χειμώνα κάποια στιγμή όλοι μαζί». Η επιθυμία αυτή του Χάρη ήταν και δική μου και ίσως ακόμα περισσότερο.

Η αδυναμία μου να επισκεφτώ το χωριό τον χειμώνα, μου δημιουργεί έντονο το συναίσθημα επικοινωνίας με τους Μαγουλιανίτες. Οι κατ' ιδίαν συναντήσεις δεν είναι εύκολες, οπότε το να βρεθούμε κάπου όλοι μαζί είναι η καλύτερη λύση.

Τα τελευταία δύο χρόνια που συμμετέχω στις συνεδριάσεις του Συλλόγου το είχα προτείνει κάποιες φορές, αλλά δυστυχώς η πρόταση δεν βρήκε ανταπόκριση. Ίσως το προεδρείο να φοβόταν τις ευθύνες μιας τέτοιας πρωτοβουλίας που έπρεπε να πάρει επίσημη μορφή, ενώ το να κανονίσουν είκοσι άνθρωποι να βρεθούν σ' ένα μέρος ήταν πιο απλό.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι αυτή η κουβέντα του Χάρη δεν έφευγε σε ώρες ησυχίας από το μυαλό μου. Το μέρος για την συνάντηση δεν ήταν δύσκολο να βρεθεί. Το cafe του Σπύρου Κοσιάβελου πάντα μας φιλοξενεί σε παρόμοιες περιπτώσεις. Όμως τώρα υπήρχε μια δυσκολία. Ο Σπύρος θα έκανε ανακαίνιση το Νοέμβριο και σχεδόν όλο το μήνα το μαγαζί θα ήταν κλειστό. Μέχρι να βρει τα «πατήματα» του θα φτάναμε στα μέσα Δεκεμβρίου.

Αυτό το γεγονός μου δημιούργησε πρόσθετες σκέψεις για το πότε θα ήταν ο κατάλληλος καιρός για την συνάντηση. Μήπως θα πλησιάζαμε πολύ τις γιορτές και θα άρχιζαν άλλες υποχρεώσεις; Μήπως θα υπήρχαν εργασιακές δυσκολίες λόγω του φόρτου αυτή την περίοδο; Και πως θα γινόταν οι προσκλήσεις καθώς εγώ δεν έχω άνεση με τα σύγχρονα μέσα επικοινωνίας;

Απ' όλες αυτές τις απορίες με έβγαλε μια ανακοίνωση στο Facebook. Η Επιτροπή των Νέων του Συλλόγου ανάρτησε μια πρόσκληση για συνάντηση στου Σπύρου στις 16 Δεκεμβρίου. Τόσο απλά!!!

Ήταν το χέρι της Κατερίνας (σαν προέδρου) που έδιωξε όλες αυτές τις αμφιβολίες. Και ευτυχώς για μένα –και τον Χάρη- που βγήκαν μπροστά οι νέοι γιατί από τις δικές μου διασυνδέσεις η αποτυχία ήταν γενική. Άλλους δεν μπόρεσα να βρω και ευχόμουν να το μάθουν από άλλη πηγή, άλλοι δεν απάντησαν στις ειδοποιήσεις μου και κάποιοι που μου είπαν ότι θα έρθουν, τελικά δεν τα κατάφεραν. Η πρωτοβουλία των νέων πάντως απέδωσε και περίπου πενήντα άτομα βρεθήκαμε στην Πετρούπολη να δούμε από κοντά την ανακαίνιση, να ανταλλάξουμε φιλοφρονήσεις, ένα χαμόγελο, ένα πείραγμα, να μάθουμε τα νέα για το καφενείο του χωριού και να κουβεντιάσουμε λίγο για τις επικείμενες εκλογές του Συλλόγου.

Πράγματι, οι εκλογές ήταν ένα θέμα που με απασχολούσε τον τελευταίο καιρό. Ήδη τα ραντάρ μου είχαν πιάσει κάποια τηλέφωνα που έγιναν, για νέα μέλη στο Συμβούλιο και αναρωτιόμουν ποιοί ήταν αυτοί που ήθελαν ν' αποχωρήσουν. Από την περιέργειά μου αυτή, με έβγαλε ο Άγγελος όταν μου είπε ότι την εβδομάδα μετά τα Χριστούγεννα θα μας ειδοποιούσε για συνάντηση που θα κουβεντιάζαμε τα διάφορα θέματα του Συλλόγου.

Μετά απ' αυτή την εξέλιξη μπορούσα πλέον να απολαύσω τα γευστικά ποτά του μαγαζιού, την έντονη μουσική, τις όμορφες γυναικείες παρουσίες, την καλή παρέα και τέλος τα σφηνάκια λίγη ώρα προτού αποχωρήσουμε κατά τις 2 τα ξημερώματα. Το μόνο που δεν ευχαριστήθηκα ήταν ο χορός, καθώς ούτε στα τραπέζια επιτρεπόταν ν' ανέβεις, ούτε οι μουσικές επιλογές προσφέρονταν.

ΠΑΝΙΚΟΣ

Τελικά είμαστε μια οικογένεια

Πενήντα Μαγουλιανίτες βρεθήκαμε στις 16 Δεκεμβρίου στο ανακαινισμένο και με νέα ονομασία (Streetwise) καφέ-μπαρ του Σπύρου Κοσιάβελου στην Πετρούπολη. Η τελευταία συνάντηση για το 2016 είχε κάτι από το χρώματα των ημερών. Γι' αυτό το λόγο βαπτίστηκε «Χριστουγεννιάτικη».

Λεπτομέρειες για το πώς κλείστηκε το ραντεβού, παραμονές Χριστουγέννων, δεν γνωρίζουμε. Οργανώθηκε πάντως σε χρόνο ντε τε. Η είδηση έτρεξε κυρίως μέσω facebook και όλοι όσοι πήγαμε στο καφέ του Σπύρου αποχωρήσαμε τις πρώτες πρωινές ώρες ευχαριστημένοι. Ξεσκάσαμε και περάσαμε όμορφα με τους φίλους μας.

Νεαρής ηλικίας ήταν σχεδόν και οι πενήντα παρευρισκόμενοι, με αρχηγό την Κατερίνα Ζουβέλου. Όλοι οι συνήθεις ύποπτοι ήταν εκεί. Δουλουγεραίοι, Γοντικαίοι, Παπαγιανακοπουλαίοι, Ζουβελαίοι και ο Γιάννης Φούκας.

Αν το σκεφτεί κανείς λίγο παραπάνω θα δει ότι η υπόθεση έχει κάτι το καθαρά οικογενειακό. Τι φίλοι και πατριώτες; Αυτές οι συναντήσεις εμένα προσωπικά μου αφήνουν μια γεύση συνάθροισης οικογενειακής.

Οι πενηντάρηδες εκπροσωπήθηκαν από τον τέως πρόεδρο του Συλλόγου Παναγιώτη Κυριακόπουλο, τον Τάσο Ζούβελο με την σύζυγό του, τον Βασίλη Αναγνωστόπουλο.

Μετά της συζύγου παραβρέθηκε και ο Πανίκος, που πάντα διαμαρτύρεται ότι δεν είναι δυνατόν να βρισκόμαστε μόνο στο Αντάμωμα και στην κοπή της πίτας. Είχε ξεχάσει βέβαια το πάρτι-μασκέ της 11ης Μαρτίου το οποίο επίσης οργανώθηκε από τους νέους και πραγματοποιήθηκε με συνοπτικές διαδικασίες στην Πεντέλη, σε μπαράκι που ανήκει σε Μαγουλιανίτισσα.

Μ.Π.

Πρώτη νίκη των κατοίκων για το νερό

Αρκετοί συγχωριανοί μας ήδη έλαβαν τους λογαριασμούς ύδρευσης της χρονιάς που πέρασε. Η είδηση, όμως είναι ότι κάποιοι ακόμα τους περιμένουν.

Το μόνο θετικό από τη δημοσιότητα που πήρε το θέμα είναι ότι προς το παρόν δεν είδαμε εξωφρενικές χρεώσεις στα Μαγούλιανα. Η δημοτική αρχή έκανε κάποια βήματα πίσω μπροστά στις αντιδράσεις.

Στις 30 Δεκεμβρίου, τελευταία εργάσιμη μέρα της χρονιάς που έφυγε, το αρμόδιο Πρωτοδικείο Τριπόλεως έβαλε πάγο στην απόφαση της δημοτικής αρχής που θέλει άλλοι δημότες να πληρώνουν λογαριασμούς νερού με μετρητή (ρολόι) και άλλοι με ετήσια σταθερή χρέωση.

Το Πρωτοδικείο εξέδωσε προσωρινή διαταγή αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων για την τιμολόγηση των νερών, μέχρι να εκδικαστεί η αίτηση αναστολής της Συντονιστικής Επιτροπής Κατοίκων Βαλτεσινίκου.

Αυτό είναι ένα πρώτο βήμα και ο δρόμος είναι μακρύς μέχρι την τελική δικαίωση, όχι μόνο των κατοίκων του Βαλτεσινίκου, αλλά και όλων μας. Το θέμα που προέκυψε έχει να κάνει με την ερμηνεία εφαρμογή των νόμων και κυρίως του Συντάγματος. Που ακούστηκε δημότες, δηλαδή πολίτες δύο ταχυτήτων;

Στη σχετική κοινοποίηση της παραπάνω απόφασης η «Συντονιστική Επιτροπή Κατοίκων Βαλτεσινίκου» σημειώνει: «Ας καταλάβουν λοιπόν το ταχύτερο οι υπερόπτες δημοτικοί μας άρχοντες ότι η λαϊκή παροιμία "αγαπάει ο Θεός τον κλέφτη αλλά αγαπάει και τον νοικοκύρη" υπάρχει ακόμα».

Η εφημερίδα μας είναι σε αναμονή και των υπολοίπων λογαριασμών νερού στα Μαγούλιανα και ξεκαθαρίζει ότι παραμένει σταθερά στο πλευρό των αγωνιζομένων κατοίκων του Βαλτεσινίκου. Οι τελευταίοι, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Συντονιστικής Επιτροπής Κατοίκων «δεν έχουν υποστείλει την σημαία του αγώνα τους για την τεράστια αυθαιρεσία της δημοτικής αρχής, που τους φορτώνει χαράτσια στο νερό».

Καλό είναι όλοι μας να μην επιτρέψουμε να ξεχαστεί το θέμα. Δεν κάνει να αφήσουμε στη λήθη τους δημοτικούς συμβούλους που σε κατ' ιδίαν ενημερώσεις και συζητήσεις έπαιρναν το μέρος των κατοίκων και στα δημοτικά συμβούλια ψήφιζαν αυξήσεις και τιμολόγια νερού πολλών ταχυτήτων για τους δημότες. Ή δημοτικούς συμβούλους που την κρίσιμη ώρα κρύβονταν.

Ήταν ένα παλληκάρι παριέμμορφο 'ς τα κάλλη. Το κατάντησ' η αγάπη πέντε χρόνια 'ς το κρεββάτι.

Ο Ιωάννης Ρηγόπουλος υπηρέτησε στα Μαγούλιανα 40 ολόκληρα χρόνια. Από το 1884 μέχρι και το 1925.

Ο Ιωάννης Ρηγόπουλος ήταν δάσκαλος της «νέας μεθόδου», όπως ο ίδιος μας πληροφορούσε σε κείμενο που αναδημοσίευσε παλιότερα η εφημερίδας μας («Η πρώτη διδασκαλική ημέρα μου»). Γνώριζε από μουσική και ήταν καλλίφωνος: «Ήμουν όλο φωτιά και ενθουσιασμό στη δουλειά μου, επρώτευαν τα δημοτικά τραγούδια, άλλα ποιήματα…».

Χρόνια αναζητούσαμε εκείνα τα δημοτικά τραγούδια και ποιήματα, πολλά από τα οποία τραγουδήθηκαν και χορεύτηκαν πρώτη φορά στο χωριό μας. Μέχρι που ανακαλύψαμε το βιβλίο **«Δημώδη άσματα Γορτυνίας»** (1923) του μουσικολόγου **Κωνσταντίνου Α. Ψάχου**. Ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του είδαμε ότι τα Μαγούλιανα έχουν την τιμητική τους. Κάθε δημοτικό τραγούδι και ποίημα που ακολουθεί: «Εγράφη εν Μαγουλιάνοις κατ' απαγγελίαν Ιωάννου Ρηγοπούλου, Δημοδιδασκάλου εκ Ζυγοβιστίου».

Το κείμενο συντάχτηκε πριν από μερικά χρόνια και περίμενε στο συρτάρι την ευκαιρία να δημοσιευτεί. Παλιότερα η δημοσίευσή του ίσως να είχε μεγαλύτερη αξία, αφού το 2004 εκδοτικός οίκος προχώρησε σε ανατύπωση της πρώτης εκείνης σπάνιας έκδοσης του Γορτυνιακού Συνδέσμου Πειραιά.

Επειδή πολλοί δεν γνωρίζουν καμιά από αυτές τις δύο εκδοτικές προσπάθειες, η εφημερίδας μας προχωράει στην αναδημοσίευση των τραγουδιών με σκοπό, μεταξύ άλλων, να τονώσει το Μαγουλιανίτικο ηθικό.

Τα τραγούδια δημοσιεύονται χωρίς να συνοδεύονται από φιλολογικές παρατηρήσεις, πλην ελαχίστων ιστορικών στοιχείων. Έχει διατηρηθεί και η ορθογραφία της πρώτης έκδοσης, από την οποία και αντιγράφηκαν.

Ιωάννης Ρηγόπουλος - Δημοδιδάσκαλος

Ο ΘΟΔΩΡΑΚΗΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

(Επιτραπέζιον, ελεύθερον ρυθμού)

Ο Θοδωράκης κάθεται στη Ζάκυνθο 'ςτο Κάστρο
βάνει το κιάλι και τηράει και τον Μωρηά αγναντεύει
βλέπει το πέλαγο πλατύ και τη στεριά μεγάλη.
Βλέπει της Μάνης τα βουνά πολύ 'ναι βουρκωμένα
βλέπει την Αλωνίσταινα το δόλιο Λιμποβίσι
και της Κλεινίτσας το βουνό πολύ συννεφιασμένο.
Βλέπει λημέρια των κλεφτών πολύ χορταριασμένα
και του 'ρθε σαν παράπονο και κάθεται και κλαίει.
Και του Θανάση 'μίλησε και του Θανάση λέγει
-Θανάση που 'ν τ' αδέλφια μας και πούναι οι 'δικοί μας... κλπ
Σελ. 8-11

Επωδός
Τ' ακούς τι λέει το πουλί
Κολοκοτρώνη Θοδωρή
Γυέμ' τι 'μολογά τ' αηδόνι
Θοδωρή Κολοκοτρώνη
Σελ. 8-11

Η υπόθεση του άσματος έχει να κάνει με τη διαμονή του Θοδώρου Κολοκοτρώνη στην Ζάκυνθο. Εκεί κατέφυγε μετά τις δολοφονίες συγγενών του από τους Τούρκους. Επειδή απειλείτο η ζωή του κατέφυγε στη Ζάκυνθο όπου διέμεινε περίπου 15 χρόνια. Με το τηλεσκόπιο παρατηρούσε τα όρη της πατρίδας του, νοσταλγώντας να συνεχίσει στην Πελοπόννησο τον αγώνα του για την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό.

Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΑΓΙΑΝΝΗ ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

(Ελεύθερον ρυθμού)

'Σ του Λάλα [1] σφάζουν πρόβατα,
'ς του Μπαστηρά [2] κριάρια
και 'ς τα Λαγκάδια ς' το χωριό σφάζουν το Ντελιγιάννη,
'γδόντα χρονώνε γέροντα, σαράντα Μωραγιάννη.
Παν' οι γερόνται 'ς τον Πασσά, πάνε να προσκυνήσουν,
παν' τα Ντελιγιαννόπουλα κι' αυτός ο κυρ Κανέλλος.
-Καλημερούδια σου Πασσά –Καλώς τον κυρ Κανέλλο.
Κανέλλο τι άργησες να 'ρθής, τόσον καιρό που λείπεις,
Κανέλλο που' ο Γέροντας ο Γέρω Ντελιγιάννης;
-'Κείνος Πασσά μ' είναι άρρωστος τώρα πέντ' έξ ημέρες,
κείνος Πασσά μ' δε μας ακούει, μον' κάθεται και λέει:
Εγώ Πασσά δεν προσκυνώ, Βεζύρη δεν φοβάμαι.
Μα 'βαροφάνη του Πασσά και 'ς το Σουλτάνο γράφει,
Κι ευθύς φερμάνι έβγαλε κ' έστειλε να τον κόψη. *Σελ. 12-15*

1.Λάλα. Χωρίον παρά τα μεθόρια Γορτυνίας και Ηλείας.
2.Μπαστηρά. Χωρίον πλησίον των Λαγκαδίων, πατρίδα της μεγάλης οικογενείας των Δηλιγιαννναίων.

Το άσμα αυτό έχει ως θέμα τη σφαγή ενός από τους ισχυρότερους προεστούς (κοτζαμπάσηδες) της Πελοποννήσου, του Ιωάννη Παπαγιαννόπουλου (Ντελιγιάννη - Δεληγιάννη). Το προσωνύμιο Ντελιγιάννης (μετέπειτα Δεληγιάννης) το έλαβε λόγω του ζωηρού χαρακτήρα του (Ντελής=τρελλός). Μετά τον αποκεφαλισμό του πανίσχυρου προκρίτου Ανδρουτσάκη Ζαΐμη το 1787, ο Ιωάννης Δεληγιάννης έγινε ο πρώτος προεστός της Πελοποννήσου και έλαβε το αξίωμα του μοραγιάνη. Αποκεφαλίστηκε με σουλτανικό φιρμάνι, σε ηλικία 78 ετών στο σπίτι του από τους Τούρκους, στις 12 Φεβρουαρίου 1816. Το σώμα του ρίχνεται στον κήπο του σπιτιού και το κεφάλι του μεταφέρεται ως λάφυρο στον Σιακήρ πασά.

«Τα αίματα στους τοίχους του δωματίου όπου δολοφονήθηκε ήταν εμφανή μέχρι αρκετά πρόσφατα», σύμφωνα με την wikipedia.

Ο ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΟΣ ΑΗΤΟΣ

(Επιτραπέζιον αλληγορικόν)

Μεσ'' ςτην Κλεινίτσα[1] 'ςτην κορφή, χρυσός αητός καθότανε,
και με τον ήλιο 'μάλωνε, με το λαμπρό φεγγάρι.
-Ήλιε μ' για δε βαρείς κι' εδώ σε τούτην την απόσκια,
να λυώσουνε τα κρούσταλλα (ν) οπ' έχω 'ςτα φτερά μου,
μπέλτα[2] και σηκονόμουνα δυο – τρείς τριγιές του 'ψήλου,
να χαιρετήσω τα βουνά, τα κλέφτικα λημέρια,
τους κάμπους με τα λούλουδα, τα δέντρα με τους ίσκιους,
Τα κρουσταλλένια τα νερά…
Σελ. 18-19

(1). Κλεινίτσα. Όρος υπεράνω της κωμοπόλεως Στεμνίτσης, ο αρχαίος Υψούς.
(2). Μπέλτα. ίσως

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΑΙΜΙΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΑΙΟΙ

(Επιτραπέζιον)

Καλόγερος εκλάδευε 'ς της Αιμιαλούς τ' αμπέλι,
κι' οι κλέφτες τον αγνάντευαν από 'ψηλή ραχούλα,
από μακρυά τον χαρετάν κι' από κοντά του λένε
-Ψωμί, κρασί, καλόγερε, να φαν' τα παλληκάρια.
-Κοπιάστε απάνου 'ς το ληνό να κάμετε λημέρι.
-Τήρα καλά, Καλόγερε, να μη μας μαρτυρήσης
σου κόβει ο Γεώργος τα μαλλιά κι' ο Γιάννης το κεφάλι.
-Και 'κείνος πείσμα το 'βαλε, πολύ του 'κακοφάνη,
τους άφισε και ξέννοιασαν και πάει 'ς τη Δημητσάνα.
Ευθύς ντελάλη (ν) έβγαλε σε τρείς μεριές 'ς τη χώρα:
-Μέσ' το ληνό γιατάκιασα[1] τους Κολοκοτρωναίους,
μικροί μεγάλοι 'ς τ' άρματα να πάμε για τους κλέφτες.
-Από μακρυά τους έζωσαν κι' από κοντά τους λένε:
-Έβγα, Ζορμπά, προσκύνησε μ' όλη τη συντροφιά σου,
να σου χαρίσω τη ζωή και σεν' και τα παιδιά σου.
-Πως με περνάς, Μπουλούμπαση, να βγω να προσκυνήσω,
που 'γω είμ' ο Γιάννης ο Ζορμπάς κι' αν σου βαστάει ζυγώνεις.
-Δεν κότεγαν να παν' κοντά, τους έτρωγε το φείδι.
Μα όσα φτερά και πούπουλα έχει (ν') η μαύρη κότα,
τόσα ντουφέκια πέφτανε μεσ' του ληνού την πόρτα.
Ριξαν' φωτιά μεσ'' ς το ληνό, κουβάρια θειαφοκέρι.
Πιάσαν η κληματόβεργαις κι' ο Γιάννος τραγουδάει:
-Τώρα να ιδής, Μπουλούμπαση, να ιδής, πως προσκυνάνε,
δεν είναι μια, δεν είναι δυο που σ' έκαμ' άνω κάτου,
που σ' έκαμα σαν το λαγό, Μπουλούμπαση, να τρέμης.
Πολλές φορές τα γιόμισες [2] πάλαι θα τα γιομήσης.
-Και το ντουφέκι τ' άδειασε και κάνει ένα γιουρούσι,
τρείς πατραίρες του 'ρίξανε και πέφτει λαβωμένος,
και η φωτιά τον έζωσε και τ' άρματα δεν πιάνουν,
του ρίχνουν κι' άλλη παταριά και

(*) Τι τα λέγεται. Τι τα θέλει τα λόγια να λέγωνται.

Η ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ

(Ρυθμός επτάσημος, μικτός εκ Α' και Β' επιτρίτου).

Ελιάνισε η μεσούλα σου, Γιαννούλα μωρ' Γιαννούλα,
ελιάνισε η μεσούλα σου κι' έπεσε το βελέσι [1]
Αλλοί από μέν' που σ' αγαπώ και ντρέπομαι να σου το ειπώ.
Την πέρα ρούγα [2] μην περνάς, τη δώθε μη διαβαίνεις
't' έρχετ' ο γυιός μ' από κρασί γιατ' είναι μεθυσμένος.
Πιάνει σου κόβει τα κουμπιά, φιλεί τα μαύρα μάτια.
-Το ποιος τα κόβει τα κουμπιά φιλεί τα μαύρα μάτια,
πώχω το σταυραητό 'δελφό και τον πετρίτη μπάμπα.
Σελ. 76 – 77

(1) Βελέσι. μεσοφούστανο
(2) Ρούγα. στενωπός

Ο ΒΕΡΕΜΙΑΡΗΣ

(Ρυθμός επτάσημος, Β' επίτριτος). Δημοσιεύτηκε σε προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας.
ΣΕΛ. 78 – 79

Η ΖΩΗΤΣΑ

(Ρυθμός επτάσημος, Β' επίτριτος).

-Σήκω, Ζωήτσα, να πάς για ξύλα.
-Δεν μπορώ, η μάννα, δεν μπορώ, δεν 'μπορώ, η μάννα, δεν 'μπορώ, στείλε να φέρεις το γιατρό.
-Σήκω, Ζωήτσα, να πάς 'στο θέρο.
-Δεν μπορώ, η μάννα, δεν μπορώ, δεν 'μπορώ, η μάννα, δεν 'μπορώ, στείλε να φέρεις το γιατρό.
-Σήκω, Ζωήτσα, να πάς 'ςτη βρύσι.
-Δεν μπορώ, η μάννα, δεν μπορώ, δεν 'μπορώ, η μάννα, 'δεν μπορώ, στείλε να φέρεις το γιατρό.
-Σήκω, Ζωήτσα, να σε παντρέψω.
ώπουτα [1], η μάννα, ώπουτα!
κι' αν έχης γρόσια δός του τα.
Σελ. 80 – 81

(1)Ώπουτα. Επιφώνημα χαροποιόν.

Η ΠΕΡΔΙΚΑ

(Ρυθμός τετράσημος. Προκελευσματικός μετ' εξαιρέσεων).

Εδώ σε τούτ' τη γειτονιά 'ς την παρακάτω ρούγα,
χαμοτετάει μια πέρδικα, μια λαθουρή τρυγόνα,
με λαιμοδέτη 'ς το λαιμό, παρέζι [1] ς' το κεφάλι
και δεν ευρέθη κυνηγός για να την πολεμήση.
Κι' ο κυνηγός που τ' άκουσε, πολύ του 'βαροφάνη.
Στένει τα βρόχια 'ς τα βουνά, τα 'ξόβεργα 'ς τους κάμπους,
τα δίχτυα τα μεταξωτά στένει 'ς της κρυοβρυσούλες.
Πά'(ει) η πέρδικα να πιή νερό, μπερδεύθηκε 'ς τα δίχτυα.
Κι' ο κυνηγός της έλεγε, κι' ο κυνηγός της λέει:
-Κρίνε μου, περδικούλα μου, κρίνε μου, πέρδικά μου
δυο λόγια απ' τα' αχειλάκι σου κι' αυτά ντροπή δεν είναι.
-Ελιάνιν' η μεσούλα μου κι' έπεσε το βελέσι…
Σελ. 88 – 89

(1) Μπαρέζι (λέξη τουρκική). Κάλυμμα της κεφαλής μεταξωτόν.

Η ΡΟΥΣΣΑ

(Χορός συρτός [απλούς]. Ρυθμός τετράσημος, εκ Δακτύλων και προκελευσματικών).

Μωρ' 'δώ σε τούτ' τη ρούγα (Ρούσσα μ') και 'ς τη γειτονιά, μωρ 'δω είνε μια κοντούλα, μια μελαχροινή.
Σαν πάπια χήνα σειέται και λυγίζεται
κι' η μάννα της τής λέει: -Κάποιον αγαπάς.
-Μάννα, δεν είναι ξένος, μαϊδ' αλαργινός.
Το κοντογειτονόπλο, μάννα μ', το γραμματικό….
Σελ. 94 – 95

Η ΞΑΝΘΗ

(Ρυθμός τετράσημος)

Ξανθή, που σούρνεις το χορό κι' έχεις πολύ καμάρι,
μην είνε η μέση σου λιανή κι' άντρας που παλληκάρι;
Δεν είνε η μέση μου λιανή κι' άντρας μου παλληκάρι,
μα 'χω της χήνας το λαιμό, της πέρδικας τα κάλλη.
Έχω τη μέση μου κλειδί, κορμί κυπαρισσένιο
τα 'μάτια τα 'χω ολόμαυρα τ' αχείλι κοραλένιο.
Σελ. 116 – 117

Η ΓΑΛΑΖΑΝΗ

(Ρυθμός τετράσημος Β' επίτριτος)

Μια κόρη, μια Γαλαζανή
[Ωχ!] Ελένη Καλαματιανή!
Μια κόρη από την Πάτρα,
Ξανθή και μαυρομμάτα.
Μα 'χει ασημένιον αργαλειό, φιλιώ τα 'μάτια σου τα δυο.
Και φιλντισένιο χτένι,
(ν) Ελένη ζηλεμμένη!
Θέ μου, να ραϊστή τ' αντί,
[ωχ!] Ελένη Καλαματιανή!
να τσακιστή το χτένι,
(ν) Ελένη ζηλεμμένη!
Να της κοπούν πολλές κλωστές,
[ωχ!] πικρά είν' τα λόγια που μου λες.
Να κάθεται να δένη
(ν) η κόρ' η ζηλεμμένη.
Να βαρυεστήση δένοντας
[ωχ!] κι' εγώ περνοδιαβαίνοντας.
Σελ. 128 – 129

Η ΜΠΙΡΜΠΙΛΟΜΜΑΤΑ

(Ρυθμός δεκάσημος. Παίων Επιβατός).

Ήταν έ-[Μπιρμπιλομμάτα]
Ήταν ένα παλληκάρι
παριέμμορφο 'ς τα κάλλη.
Το κατάντησασ' η αγάπη
πέντε χρόνια 'ς το κρεββάτι.
Κι' οι γονείς του δεν το ηξέραν,
ξήντα δυο γιατρούς ηφέραν.
Λέει ο νηός:-Ωχ το κρεββάτι!
σύρτε φέρτε την αγάπη.
Την ηφέρανε 'ς την πόρτα,
'πήρ' ο νηός κομμάτι βόλτα.
Την ηφέρανε κοντά του
και 'πετάχθη ο νηός απάνου.
Σελ. 130 – 131

ΡΟΥΣΣΑ Μ' ΓΚΕΓΚΕ

(Χορός συρτός απλούς μετά πηδηκτού. Ρυθμός μικτός εκ τετρασήμου, σχήματος Δακτύλου και Σπονδείου και εξ εξασήμου Αντισπάστου).

Μωρή Ρούσσα μ' γκέγκε(*),
μωρ' για' δε χορεύεις;
-Τι χορό να κάμω 'γω,
που παπουτσάκια δε φορώ.
-Μωρή Ρούσσα μ' γκέγκε,
μωρ' για' δε χορεύεις;
-Τι χορό να κάμω 'γω,
που γιορντάνι δε φορώ.
-Μωρή Ρούσσα μ' γκέγκε,
μωρ' για' δε χορεύεις;
-Τι χορό να κάμω 'γω,
που δαχτυλίδια δε φορώ.
Σελ. 132 – 133

(*) Γκέγκε (λέξη αλβανική). Άκου(ε)

• Κωνσταντίνος Α. Ψάχος: «Δημώδη άσματα Γορτυνίας εις Βυζαντινήν και Ευρωπαϊκήν παρασημαντικήν. Εκδιδόμενα δαπάνη του εν Πειραιεί Γορτυνιακού Συνδέσμου (συλλογή πρώτη), Αθήνα 1923, τύποις περιοδικού Σφαίρας».
Το βιβλίο αυτό μπορεί σήμερα όποιος θέλει να το προμηθευτεί εύκολα και φθηνά. Ανατυπώθηκε το 2004 από τις εκδόσεις «Κουλτούρα».

Από το μπαούλο της Αννιώς Δουλουγέρη.

Του ΗΛΙΑ ΔΟΥΛΟΥΓΕΡΗ

Άλογα και παράλογα

Η απογραφή επιβάλλεται. Οι πολίτες οφείλουν «να σπεύδωσιν να ταξινομώσι τα κτήνη των ή τα οχήματα των παρουσιαζόμενοι εγκαίρως εις επιτροπάς ταξινομήσεως». Όπως ακριβώς γίνεται και σήμερα. Άντε να ξεφύγεις από την εφορία.

ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΤΟΧΗΣ ΦΟΡΑΔΑΣ

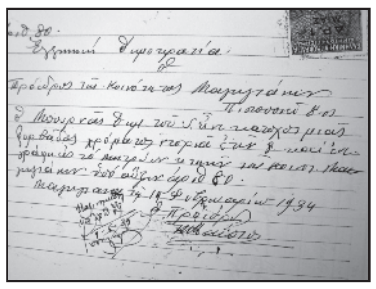

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΙΒΑΣΕΩΣ ή Πιστοποιητικό ελληνικότητας (έτους 1936 με αριθμό 18)

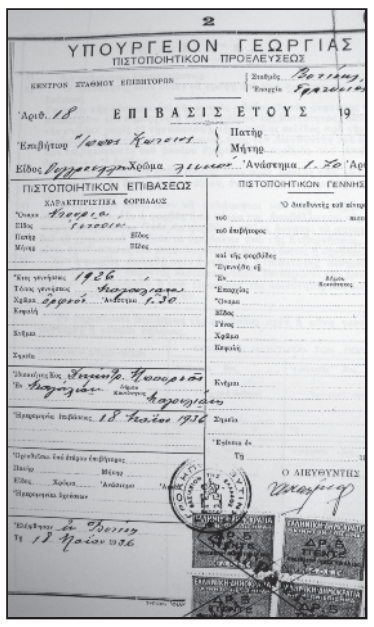

Ο Κώτσιος είναι ίππος Ουγγροέλλην, χρώματος λευκού με ύψος 1.70 μ. Ο Κώτσιος είναι επιβήτορας. Η φοράδα (φορβάς) Ντοριά είναι ντόπια, δέκα ετών, με χρώμα βαθύ σκοτεινό και ύψος 1.30 μ. Το Πιστοποιητικό αυξάνει την αξία πωλήσεων του καρπού της επίβασις. Ειδικότερα, όπως μας πληροφορούν οι Οδηγίες: «Το πιστοποιητικό προελεύσεως δέον προς όφελος των ιδιοκτητών να θεωρήται ως έχον μεγάλην αξίαν, διότι αυξάνει την αξία πωλήσεως των πώλων».

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΔΗΛΩΣΗΣ ΦΟΡΑΔΑΣ

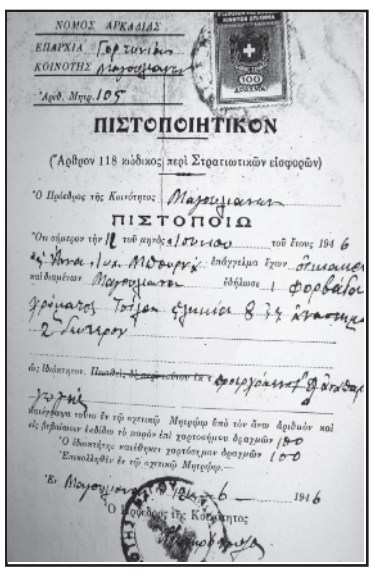

Προξενιό με την παράδοση

Το προικοσύμφωνο δεν κάνει λάθος. Η νύφη κρατάει από σόι. Αυτό τουλάχιστον αποδεικνύει το λεπτομερές προικοσύμφωνο, που συντάχθηκε, χαρτοσημάνθηκε και υπογράφτηκε στις 2 Μαΐου 1945 «εν Μαγουλιάνοις» και στο οποίο λεπτομερώς αναφέρονται και περιγράφονται 35 είδη- προικιά, αποτιμημένα εις χρήμα (περίπου 6.100.000 δρχ.), πλέον των 100.000 δραχμών που δόθηκαν σε «μετρητά» και 5.000 δρχ. σε βιβλιάριο του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Η «Συμφωνητική Πράξη» μάς πληροφορεί ότι η Μαρία, χήρα Ιωάννη Μπουρνά, αποφάσισε να παντρέψει την κόρη της Ελένη και ο γαμπρός να λάβει ως προίκα τα κάτωθι:

1ον, 2 μπατανίες αξίας δρχ. 200 χιλιάδων
2ον, 1 πάπλωμα αξίας δρχ. 100 χιλ.
3ον, 5 κουβέρτες 250 χιλ.
4ον, 2 απλάδια δρχ. 100 χιλ.
5ον, 1 λιόπανο 50 χιλ.
6ον, 2 προσκέφαλα 40 χιλ.
7ον, 3 στρώματα 300 χιλ.
8ον, 6 ταγάρια 100 χιλ.
9ον, 3 μπελαρίνες 100 χιλ.
10ον, 1 σάλπα 50 χιλ.
11ον, 1 ζευγάρι σακιά 50 χιλ.
12ον, 2 πάντες 50 χιλ.
13ον, 5 προσκεφαλάδες 100 χιλ.
14ον, 12 ζεύγη μαξιλάρια διάφορα 200 χιλ.
13ον, 8 σεντόνια 300 χιλ.
14ον, 5 τραπεζομάνδηλα διάφορα 100 χιλ.
15ον, 12 πετσέτες φαγητού 100 χιλ.
16ον, 6 πετσέτες προσώπου και δεύτερες 100 χιλ.
17ον, 3 ζεύγη καναπελίκια, 2 ζεύγη μπαουλόπανα 100 χιλ.
18ον, 4 κλίφια, 6 ζεύγη κάλτσες ανδρικές και γυναικείες 50 χιλ.
19ον, 10 εσωφόρια και 12 μανδύλια διάφορα 200 χιλ.
20ον, 12 κουστούμια γυναικεία εσώρουχα 500 χιλ.
21ον, 12 κουστούμια ανδρικά εσώρουχα 500 χιλ.
22ον, 10 φορέματα διάφορα 1 εκατομμύριο
23ον, 4 ζακέτες 100 χιλ., 3 νυκτικές 100 χιλ., 1 καζάνι, 1 τέντσερι, 1 τσουκάλι, 1 τηγάνι, 1 ταψί 100 χιλ.
1 μπαούλο 50 χιλ.
15 πρόβατα 1 εκατομμύριο 500 χιλιάδες
1 χωράφι στις Κορυφές, περίπου 2 στρεμμάτων, αξίας 500 χιλιάδων
1 κήπο στη θέση Κορφοξυλιά συνορεύει με το ρέμα, αξίας 100 χιλιάδων.
Μετρητά 100 χιλιάδες και 5.000 κατατεθειμένες εις Ταμιευτήριον προπολεμικώς.

❑ Οι γαμπροί τον καιρό εκείνο για να φτάσουν στην πόρτα της εκκλησίας έπρεπε να βρουν «στρωμένη κατάσταση» και προίκα λίαν ενδιαφέρουσα. Το προξενιό -το μόνο ενδιαφέρον φαίνεται να έγκειται στο προικοσύμφωνο- περνούσε από την έγκριση του σογιού του γαμπρού. Ο… Βαλεντίνος τα χρόνια εκείνα ήταν κρυμμένος.

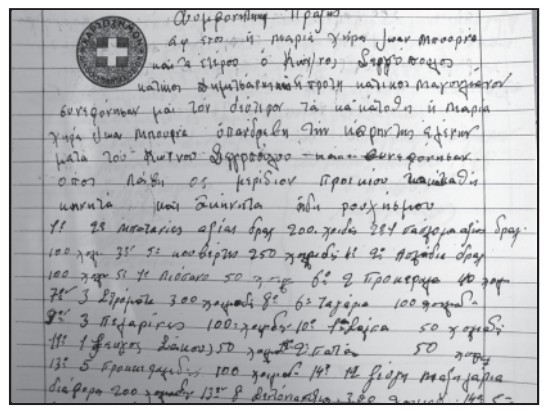

Τετράποδα με... αριθμό κυκλοφορίας

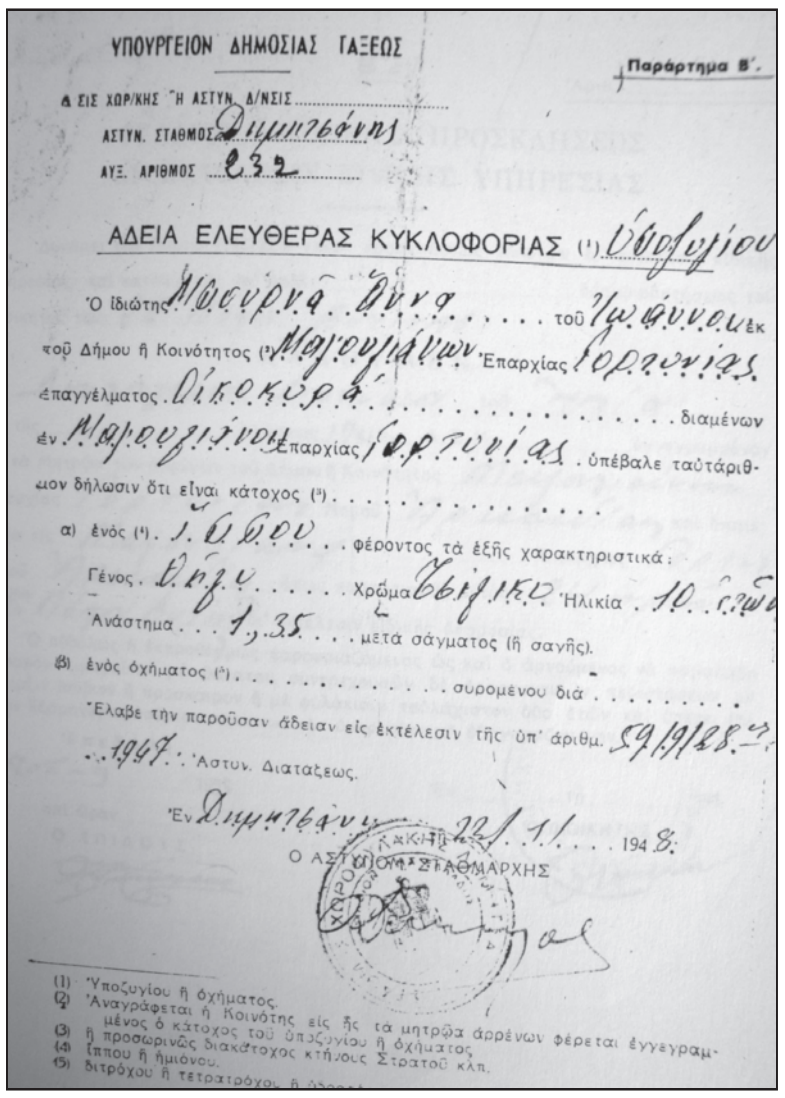

Όπως και με τα αυτοκίνητα, έτσι και τα ζώα χρειάζονταν το 1948 «Άδεια Ελευθέρας Κυκλοφορίας». Στην άδεια αναγράφονταν ακριβή στοιχεία, όπως ηλικία, γένος, χρώμα, ανάστημα. Στην προκειμένη περίπτωση το Αστυνομικό Τμήμα Δημητσάνας έδωσε στην οδηγό Άννα Μπουρνά του Ιωάννου, κάτοικο Μαγουλιάνων, επαρχίας Γορτυνίας, τον αύξοντα αριθμό «232» για κυκλοφορεί τη φοράδα χρώματος τσίλικο, ηλικίας 10 ετών και ύψος 1.35 ΄

Προβατοϊστορίες

ΔΗΛΩΣΗ ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΩΝ...

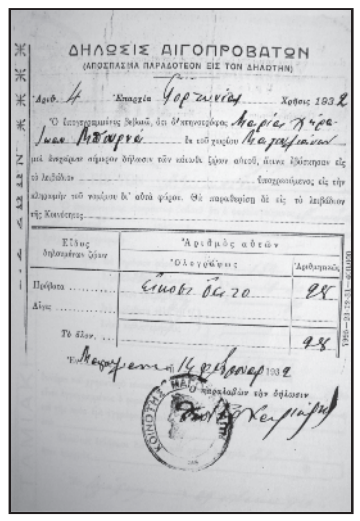

Οι έχοντες και κατέχοντες θα περάσουν από... το ταμείο για να πληρώσουν. Χρυσοφόρα τα τετράποδα.

Δήλωση κατοχής αιγοπροβάτων το 1932

ΔΗΛΩΣΙΣ ΖΩΩΝ...

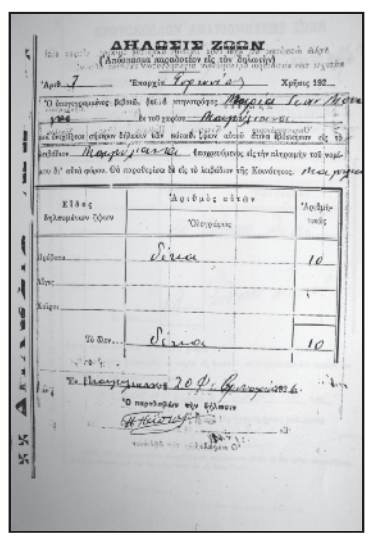

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΕΩΣ ΖΩΩΝ (Απογραφή)

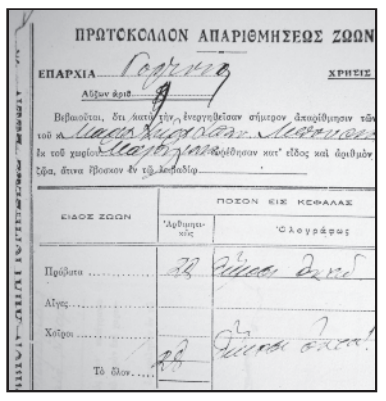

ΔΙΠΛΟΤΥΠΟΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΦΑΖΟΜΕΝΩΝ ΖΩΩΝ..

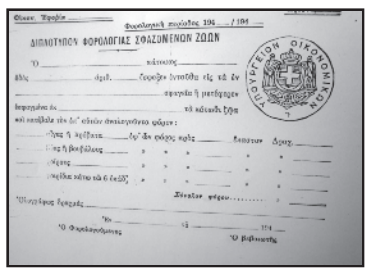

ΔΙΠΛΟΤΥΠΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΦΟΡΟΥ ΕΠΙ ΑΙΓΟΠΡΟΒΑΤΩΝ

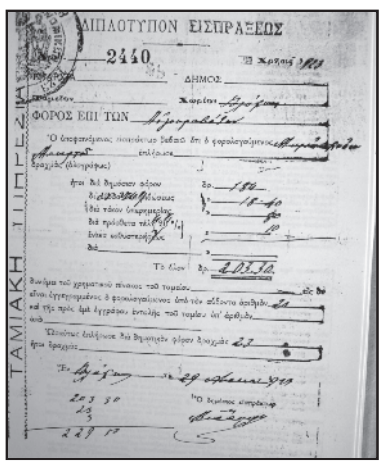

✶Πριν από περίπου έναν αιώνα στα Μαγούλιανα υπήρχε Γεωργικός και Φιλοδασικός Σύλλογος. Για όποιον αμφιβάλλει, ιδού τα πειστήρια. Η «Απόδειξη» αφορά είσπραξη για βοσκή με ημερομηνία 17 Σεπτεμβρίου 1920.

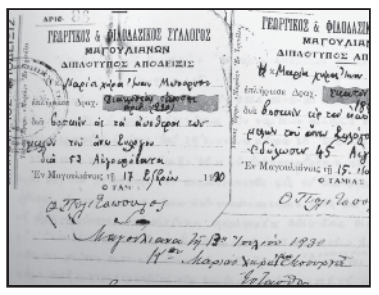

✶Και μια επαγγελματική κάρτα.

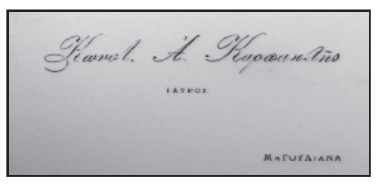

Του γιατρού των Μαγουλιάνων, Κωνσταντίνου Καρπακλή.

• Τα παραπάνω έντυπα προέρχονται από το μπαούλο της γιαγιάς μου, Μαρίας Ζουβέλου, συζύγου του Ιωάννη Μπουρνά. Το μπαούλο άνοιξε εις μνήμην των γονέων και του αδελφού μου Παναγιώτη.

Η Μαρία Ιωάννου Μπουρνά, που αναφέρεται στα παραπάνω έντυπα, έμεινε νωρίς χήρα και μεγάλωσε επτά παιδιά, πέντε κορίτσια (Βασιλική, Δήμητρα, Ελένη, Αικατερίνη και Άννα) και δύο αγόρια. Τον Δημήτρη και τον Γεώργιο (σκοτώθηκε 21-8-1921 στη μάχη του Καρά Κογιού (μαύρη ράχη), έξω από την Άγκυρα. Η.Δ.